

DRUŠTVENE IN DRUGE RAZNO IZ AMERIKE IN SLOVENSKE VESTI

Iz glavne urada je bilo uredništvu sporočeno, da je do sedaj prijavljenih za bodočo atletično konferenco 9 kandidatov, in sicer: John F. Kardell, Joseph Kovach, Cecilia Seme, George Keliop, F. J. Progar, William Stavor, Rudy Progar, Jos. J. Yohman in Henry Adamich. Kot kandidati za mladinsko konvencijo pa so prijavljeni: Frank Tanko, Joseph Seme, Frank Levar in Albert Adamich.

V proslavo jednotine 40-letnice bo priredilo društvo št. 16 JSKJ v Johnstownu, Pa., veliko veselico na večer 31. decembra. Veselica se bo vršila v lastni društveni dvorani v Morrellvillu. Pri tisti priliki bo nastopil tudi Miklavž, ki bo obdaroval otroke.

V Keewatinu, Minn., se bo na večer 31. decembra vršila veselica tamkajšnjega društva št. 109 JSKJ.

Prihodnje zborovanje federacije društev JSKJ v državi Ohio se bo vršilo v nedeljo 1. januarja v S. N. Domu v Clevelandu, Ohio. Pričetek zborovanja bo ob 10. uri dopoldne.

Plesno zabavo priredi na večer 1. januarja društvo št. 233 JSKJ v Ludlowu, Colo.

Federacija društev JSKJ za države Illinois, Wisconsin in Indiana bo zborovala v nedeljo 8. januarja v Jolietu, Ill. Zborovanje se bo vršilo v dvorani Slovenija in se bo pričelo ob 10. uri dopoldne. Ob dveh popoldne se istotam začne zabavni program, ki bo vseboval igro, petje in druge zanimive točke.

Nekoliko zapozneli, a prav tako dobrodošli Santa Claus se bo oglasil v nedeljo 8. januarja v naselbini Strabane, Pa., in bo obdaroval mladinske člane društva št. 149 JSKJ. Pred nastopom Miklavža bodo otroci priredili zanimivo igro. Prireditev se bo vršila v dvorani društva Postojnska jama in se bo pričela takoj po zaključeni redni seji društva št. 149 JSKJ.

Predpusno veselico za soboto 21. januarja zvečer naznanjajo v federacijo spadajoča društva JSKJ v Chicagu, Ill.

Zveza društev JSKJ v državi Pennsylvaniji naznanja svoje prihodnje zborovanje za dan 22. januarja. Vršilo se bo v Centru, Pa.

Tekmo amaterjev priredi Slovenski delavski dom v Sharonu, Pa., na večer 31. decembra. Ob 7. uri zvečer bodo gostje postreženi z okusno srnjakovo večerjo, nato pa bodo amaterji različnih vrst imeli priliko pokazati svoje umetništvo in zmožnosti.

Dom slovenskih društev v Denverju, Colo., priredi Silvestrovo veselico na večer 31. decembra.

Silvestrovo veselico priredi na večer 31. decembra Slovene Society Club v Euclidu, Ohio. Prireditev se bo vršila v Slovenskem društvenem domu na Recher Avenue in dobiček iste je namenjen za izgradnjo oziroma za povečanje Slovenskega doma v Euclidu.

OGLAŠANJE RAZSTAVE

NOVI CLAN KABINETA
Predsednik Roosevelt je imenoval za novega trgovinskega tajnika Harryja Hopkinsa, na mesto odstopivšega D. C. Rooperja. Hopkins je bil dosedaj administrator WPA. Dosedanji Hopkinsovo mesto je dobil F. C. Harrington, ki je bil doslej pri isti ustanovi vrhovni inženir.

VSI AMERICANCI
Poleg državnega tajnika Hulla je v delegaciji Zedinjenih držav na panameriški konferenci v Limi, Peru, najbolj vplivna osebnost Alfred Landon, bivši republikanski predsedniški kandidat v letu 1936. Predsednik Roosevelt, ki je takrat Landonu porazil, ga je zdaj imenoval za člana prej omenjene delegacije, in je na ta način svetu dokazal, da je ta dežela enotna, kadar ima opraviti z zadevami mednarodnega značaja. To je potrdil tudi Landon sam, ki je v svojem radio govoru poudaril, da imamo v Zedinjenih državah pač domače politične boje med seboj in jih bomo najbrž tudi v bodočnosti imeli, toda proti vsaki nevarnosti iz inozemstva bomo vsi nastopili kot en moč.

GRENKE MÉDICINE
Na državni konvenciji Nemško-ameriške kulturne lige v New Jerseyju je bila pretekli teden sprejeta resolucija, ki poziva predsednika Roosevelta, da pretrga diplomatske stike s sedanjo vlado Nemčije, ki dela sramoto vsem poštenim Nemcem na svetu. Za nacijske voditelje so take izjave Nemcev, živčevih izven Nemčije, vsaka grenke medicine.

MOKA ZA ŠPANIJO
Zvezni državni podtajnik Sumner Welles je ponudil ameriški Rdečemu križu tri milijone bušljev odvečne pšenice, kar bi dalo okrog 600.000 sodov moke, v pomoč civilnemu prebivalstvu v Španiji. Rdeči križ naj bi za pšenico plačal zelo nizko nominalno ceno. To pšenico je vlada nakupila potom Surplus Commodities korporacije, ker jo farmerji na javnem trgu niso mogli prodati, in jo sme v smislu zakona porabiti v pomožne svrhe po kakršni koli nominalni ceni. Moka naj bi se porabila za stradajoče civilno prebivalstvo Španije, brez ozira, če kontrolirajo prizadete pokrajine lojalisti ali rebeli.

KAKO SMO BOGATI
Trgovinski departament Zedinjenih držav je izdal poročilo, da so znašali v letu 1937 skupni dohodki prebivalstva nekaj manj kot 70 tisoč milijonov dolarjev, to je okrog 4 tisoč milijonov več kot v letu 1936, toda še vedno 11 tisoč milijonov manj kot v letu 1929.

TUJA ODLIKOVANJA
Harold L. Ickes, zvezni tajnik notranjih zadev si je v nedavnem govoru v Clevelandu privoščil Američane, ki sprejemajo odlikovanja inozemskih držav. Dejal je, da se povprečnemu Američanu čudno zdi, kako sta mogla Charles A. Lindbergh in Henry Ford sprejeti odlikovanja od Hitlerja, vpričo tega, kar se dandanes godi v Nemčiji. Nemška vlada je proti temu Ickesovemu govoru formalno

NAŠE ZDRAVJE

Dne 1. maja 1939 bo v New Yorku otvorjena svetovna razstava, ki obeta biti bolj zanimiva kot so bile vse dosedanje svetovne razstave. Razume se, da bo vodstvo razstave skušalo napraviti zanjo kar največ reklame. Take razstave stanejo stotine milijonov dolarjev in so uspešne le, če so dobro obiskane.

Med reklamo spadajo tudi pozdravni govori predstavnikov 17 inozemskih držav, ki bodo oddajani na radio. Ti govori bodo oddajani 17 nedelj med 1.30 in drugo uro popoldne, pričeniši s 1. januarjem do vključno 23. aprila 1939. Dotični program bodo skupno oddajale vse tri velike radio družbe: Columbia Broadcasting System, National Broadcasting Company in Mutual Broadcasting System.

Na nedeljo 1. januarja bo na radio pozdravil newyorško svetovno razstavo Albert Lebrun, predsednik Francije. Za Irsko bosta v nedeljo 8. januarja govorila predsednik Douglas Hyde in premir Eamon de Valera. En teden pozneje, to je 15. januarja, bo pozdravil razstavo danski kralj Christian. Na nedeljo 22. januarja bo govorila nizozemska kraljica Viljemina. V nedeljo 29. januarja bo govoril zastopnik sovjetske Rusije, kategera ime pa še ni določeno. Dne 5. februarja bo govoril generalni guvernér Canade Lord Tweedsmuir. Za Rumunijo bo dne 12. februarja govoril kralj Karol. Pozdrave Norveške bo dne 19. februarja izrazil kralj Haakon. Za Belgijo bo dne 26. februarja govoril kralj Leopold.

V nedeljo 5. marca bo reprezentirana Jugoslavija; pozdrave newyorški svetovni razstavi bo izrekel regent princ Pavle. Teden pozneje, to je 12. marca, se bo oglasila Italija; kdo jo bo zastopal, še ni končno določeno, toda sodi se, da bo to kralj Viktor Emanuel. Dne 19. marca bo za Madžarsko govoril regent Nikolaj Horthy. Dne 26. marca bo na programu Poljska; govoril bo njen predsednik Moscicki.

V nedeljo 2. aprila bo za Japonsko govoril princ Jasuhito Čičibu, brat japonskega cesarja. Dne 9. aprila bo govoril za Švedsko kralj Gustav ali prestolonaslednik Gustav Adolf. Dne 16. aprila pride na vrsto južno-ameriška republika Brazilija; zanjo bo govoril njen predsednik Getulio Vargas. Dne 23. aprila, to je zadnje nedeljo pred otvoritvijo razstave, bo za Veliko Britanijo govoril Sir Louis Beale; istega dne bo govoril tudi generalni komisar razstave.

Za vsako imenovanih držav inozemstva bo v radio programih določeno 30 minut časa. Ker bodo govori predstavnikov dotičnih držav nedvomno mnogo krajši, bo ostali del polurnega programa izpolnjen z godbo ali petjem iz prizadetih držav, ali pa bodo poleg glavnega govornika nastopili še drugi govorniki. V jugoslovanskem programu dne 5. marca bo po radiu oddajana godba beogradskega simfoničnega orkestra. Program Brazilije bo vseboval poleg predsednikovega govora tudi govore drugih prominentnih brazilskih osebnosti in tipično brazilsko godbo. V ruskem programu dne 29. januarja bo med drugim nastopil 100.000 glasov broječi pevski zbor rdeče armade. V francoskem programu bosta nastopila orkester pariške opere in godba republikanske garde. Podobno bodo izpolnjeni programi drugih držav.

SVOJEVRSTNO SVARILLO
Na nekem nevarnem ovinku ceste blizu mesta Wilson v North Carolini, kjer so se razbili že stoteri avtomobili, so postavili svojevrstno svarilno znamenje. Na neko močno drevo ob cesti so potegnili star, razbit avtomobil ter ga pričvrstili 40 čevljev visoko, kjer ga more vsake avtomobilist že od daleč videti.

KROMPIRJEVI ZAMAŠKI
V Nemčiji se ničesar ne zavrže. Celo krompirjeve olupke nekako pripravljajo in stisnejo ter izdelajo iz istih nekako plutovino, ki je porabna za zamaške.

PROBLEMI PRISELJENCA

Vprašanje: Prišel sem zakonitim potom v Združene države 1. 1916 in sem se poročil z dekletom, rojenim v Ameriki. L. 1923 sem odšel iz te dežele skupaj z ženo in dvema otrokoma. Prihodnje leto smo vsi šli v Canado. Dne 29. marca 1924 smo zopet prišli v Združene države brez vize. Od tedaj sem bil vedno v strahu za deportacijo. Začel sem delati še le meseca januarja 1925, pa nimam nikakega dokaza, da sem nazaj prišel pred 1. julijem 1924. Kako naj se rešim iz te zagave?

Odgovor: Zadnji prihod je oni, ki šteje, kar se tiče priseljenčevega statusa. Če pa je zadnji prihod bil pred 1. julijem 1924, niste podvrženi deportaciji. Vsaka listina, stara bančna knjižica, datirano pismo, kaka pobotnica ali enako dokazilo utegne dokazati, da ste bil tukaj pred 1. julijem 1924. Zaprišežene izjave prič, prijateljev oziroma hišnega posestnika, kjer ste stanovali, utegnejo zadostovati.

Vprašanje: Nekaj svoj sorodnik bi rad prodal svojo imovino in se preselil v Združene države. Rodil se je v Banatu, ko je ta pokrajina spadala pod Ogrsko, a spada sedaj pod Jugoslavijo (t. j. oni del Banata, kjer se je rodil). On pa ni niti Madžar, niti Jugoslovčan, marveč Nемец po narodnosti. Ali bi on spadal pod nemško kvoto?

Odgovor: Inozemec, ki se hoče priseliti v Združene države, spada pod kvoto ene države, kjer se njegov rojstni kraj nahaja sedaj, pa je vseeno, kakršna je njegova narodnost. On seveda spada pod jugoslovansko kvoto.

Vprašanje: Prišel sem v Združene države, ko sem bil 4 leta star, namreč leta 1895. Poročil sem se z ameriško državljanjo l. 1913, ali štiri leta kasneje sva se razporočila. Moj oče je postal ameriški državljan pred 21 leti. Ali sem jaz ameriški državljan?

Odgovor: Po danih podatkih se nam zdi, da ste bili čez 21 let stari, ko se je vaš oče naturaliziral. Ako je to tako, niste dobili državljanstva po očetu. V sličnem slučaju pa bi ženska bila državljanica, ker se je poročila z ameriškim državljanom pred dnevom 22. avgusta 1922.

Vprašanje: Prihodnji mesec bom 65 let star, ali nočem še zapustiti svoje delo. Ali morem še sedaj dobiti pokojnino? Kje pa naj vprašam?

Odgovor: Po zakonu za socialno varnost ste upravičeni do 3 in pol odstotkov mezd, ki ste jih prejeli od 31. decembra 1936 do dneva, ko dosežete 65 let. Ta svota sem vam izplača nenkrat in jo morete dobiti, tudi če nadalje delate. Vložite prošnjo pri vsaki podružnici Social Security Boarda. Ni nikake pristojbine za prošnjo in podružnični uradniki radi pomagajo pri sestavi prošnje.

Vprašanje: Koliko članov kongresa ima vsaka država in koliko ljudi zastopa vsak kongresnik?

Odgovor: Vsaka izmed 48 držav, neglede na prebivalstvo, ima dva federalna senatorja. Za to senat obstaja iz 96 senatorjev. House of Representatives pa ima 435 članov, ki jih nazivamo reprezentative ali kongresnike. Njih število je odvisno od prebivalstva v dotični državi. New York, ki ima največ prebivalcev, ima 45 zastopnikov, Pennsylvania 34, manjše države po prebivalstvu pa celo le po enega samega, kot na pr. Arizono, ki je porabna za zamaške.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

NOVA PROGA
Dne 8. decembra je bila izročena prometu nova železniška proga med Sevnico in Trzinom. Dosedanji progi je priključena pri St. Janžu in Trebnjem. Ta kratka, manj kot 13 kilometrov dolga proga je čakala skoro četrto stoletja na svojo izvršitev. Že leta 1915 in 1916 so se slovenski poslanci v bivšem avstrijskem državnem zboru pogajali za to progo. Po prevratu se je boj za to progo spet začel. Že leta 1921 so bili izdelani načrti, potem pa se je z delom odlagalo in obljubovalo toliko časa, da je bila proga dovršena šele letos.

DENAR JE DELAL
V Radvanju pri Mariboru je policija prijela privatnega uradnika Mohorja Vabiča, ki je ponarejal bankovce na debelo. Policija je zaplenila za pol milijona dinarjev ponarejenih bankovcev in priprave za izdelovanje istih.

PREMOG V ISTRICI
Da so v Istri precej obsežna ležišča premoga, je bilo že davno znano, toda pod avstrijsko upravo se istrski premogovniki niso dosti izkoriščali, ker istrski premoški niso posebno dobre kakovosti, in Avstrija je imela dovolj boljših premogovnikov. Italija pa je rečna na vseh rudah in posebno še na premogu, zato je začela izrabljati istrske premogovnike v velikem obsegu. Pred desetimi leti je bilo na primer v rudniku Raši zaposlenih le par sto premogarjev, ki so kopali premog za neko privatno podjetje, zdaj pa je zaposlenih v Raši, Labinju in okolici skoro 9 tisoč premogarjev in letna produkcija premoga se računa na milijon ton.

SMRT POBIRA
Na žagi pri Ribnici na Dolenjskem je v starosti 76 let umrl tamkajšnji posestnik Ivan Rus, vzoren gospodar in velik prijatelj narave, priljubljen pri vseh, ki so ga poznali.

V Martinjaku pri Cerknici pa je umrl industrijalec Franc Premrov, star 89 let, pionir slovenske lesne veltregrvine. Na svojem lepo urejenem posestvu se je mnogo pečal s sadjarstvom in si je stekel velike zasluge za razvoj modernega sadjarstva na Notranjskem.

VISOKA STAROST
V vasi Ceriku je umrl 112letni Andrija Begov, ki je bil najstarejši prebivalec vse bosanske Posavine. Bolan ni bil nikdar in še pred nekaj dnevi je opravljal vsa dela v svoji skromni domačiji. Večkrat se je podal peš k rojakom v oddaljene vasi in je lahko prehodil na dan po 10 in še več kilometrov. Ded Andrija je bil v vsem okolišju zelo priljubljen in ljudstvo ga je smatralo za jasnovidca. Še nekaj dni pred smrtjo je pripovedoval sovaščanom, da bi se rad preživel kakih 10 let, ker se bodo v tej dobi zgodili zelo važni dogodki, proti katerim se okupacija Bosne, balkanske vojne in celo dolgoletna svetovna vojna prave malenkosti. Usoda mu ni dala, da bi doživel velike preobrate, sedaj pa vsi njegovi rojaki mnogo govorijo in razmišljajo o njegovem prerokovanju. Ded Andrija se je močno razlikoval od svojih rojakov, ker ni kobil in rad je naglašal, da je bil baš zaradi tega vedno zdrav in krepak.

VSAK PO SVOJE

Po poročilih iz starega kraja imajo zdaj tam silen mrz. Pred tem smo čitali o poplavih, o pezebi, o suši, o toči, o kugi na parkljih in gobeh, o cenzuri in diktaturi, o vojni nevarnosti itd. Naša nekdanja domovina je morda res lepa kot jo je opeval pesnik Gregorčič: "Ti krasna si, krasnejše ni, kar jih obseva zarja dneva." Toda revica je tepena kakor koli se obrne.

V Franciji je bil neki Armand Spiler zaradi gotovih vragolij obsojen na dosmrtno ječo. Ko je pri nedavnem poskusu bega iz ječe poškodoval železno omrežje iste, mu je sodišče k dosmrtni kazni prisodilo še nadaljnih deset let ječe. Ta bo preskrbljen še po smrti.

Vojna, ki jo Japonska vodi na Kitajskem, ni prava vojna, ker ni bila nikoli uradno napovedana, ampak je samo incident, kot trdijo Japonci. Kljub temu stane ta incident Japonsko štiri milijone dolarjev na dan. Kakšni bi bili šele stroški za pravo vojno!

V Readingu, Pa., je vojni veterani John Wells nedavno obhajal stoletnico svojega rojstva. Za časa ameriške civilne vojne je služil v pennsylvanski pehoti in se je udeležil tudi zgodovinske bitke pri Bull Runu. Ko so ga ob priliki praznovanja njegove stoletnice častniški reporterji vprašali, čemu se ima največ zahvaliti za svoje dolgo življenje, je odgovoril, da svojim hitrim nogam. Dejal je, da nikdar ne bi bil dočkal sto let, če ne bi bil v bitki pri Bull Runu tekel kot sto vragov.

V New Yorku prav tako zapro moža, ki pretepa svojo ženo, kot zapro ženo, ki pretepa svojega moža. Se sta enakopravna in pravica na svetu.

Mi, ki smo prišli iz starega kraja, vemo kaj je sejma. Na sejmu se sklepajo kravje kupčije in se vse križem kriči in baranta. Najbrž vsled tega nazivajo Poljaki "sejma" svoj državni zbor. Pa bi se ta naziv sijajno podal tudi marsikateri drugi zbornici.

Madžarska manjšina je v nekdanji češkoslovaški imela vse narodne in državljanske pravice in tamkajšnji madžarski listi so svobodno kritizirali češkoslovaško vlado in se pritoževali nad namišljenimi krivicami. Ko pa je bila dotična madžarska manjšina "odrešena" in priključena Madžarski, je šla vsa svoboda po gobe. Madžarski listi, ki so se v okviru češkoslovaške prosto izražali, so v krilu majke Madžarije dan za dnem zaplenjeni. Kako se godi šele slovaški manjšini, ki je prišla pod bič viteških Madžarov, si vpričo tega lahko predstavljamo.

Neki sloveci ameriški zobo-zdravnik trdi, da ljudje, ki srečno ljubijo, imajo najbolj zdrave zobe. Na podlagi tega se zdi, da je ljubezen v tej deželi zelo škrbasta. Za dentiste pa je to sreča, ker žive in prospevajo na račun teh škrbin.

Točnost je lepa in zaželjiva lastnost, toda tudi zanjo veljajo izjeme. Petnajstletni Lowe Seal v okolici Salt Lake City je bil pozen in je tekkel za busom, s ka-

Iz urada glavnega tajnika JSKJ

KAJ VSE BI MORAL ZNATI DOBER DRUŠTVENI TAJNIK

Društveni tajnik bi moral vedeti:
Da je bila naša jednota ustanovljena dne 18. julija 1898.
Da naša Jednota posluje v 22. državah, da ima 187 podrejenih društev in okrog 23.000 članov v obeh oddelkih.
Da ima naša jednota okrog dva in pol milijona dolarjev premoženja, da je izplačala že nad pet milijonov dolarjev v raznih podporah in da je faktično 124% solventna.
Da ima naša jednota dva oddelka, oddelek za odrasle člane in oddelek za mladino.

Da v oddelek za odrasle člane lahko pristopijo osebe belega plemena v starosti od 16. do 55. leta, ne oziroma se na njih narodnost, versko ali politično prepričanje. V našo jednoto torej lahko pristopijo katoliški in nekatoliški, glavna stvar je, da so dobrega in poštenega značaja ter telesno in duševno zdravi.

Da v mladinski oddelek lahko pristopijo otroci belega plemena v starosti od dneva rojstva do 15. leta.

Da v oddelek za odrasle člane izdajamo trije vrste certifikatov, in sicer: celozivljenjski certifikat (Whole life certificate), ki je znan kot načrt "D", na katerega se asesment plačujejo do smrti člana; 20-letni plačilni certifikat (20-year payment life certificate), ki je znan kot načrt "E", na katerega se asesment plačujejo 20 let, na kar je certifikat plačan, smrtnina pa izplačljiva po smrti člana, in 20-letni ustanovni certifikat (20-year endowment certificate), ki je znan kot načrt "F", na katerega se asesment plačujejo 20 let in prejme član ob koncu 20. leta vso zavarovalnino v gotovini. (Razume se, če bi član, ki ima certifikat načrta "F", umrl pred potekom dvajsetih let, bi njegovi dediči prejeli vso zavarovalnino, ki je označena v certifikatu).

Da v mladinskem oddeleku izdajamo trije različnih certifikatov, in sicer: certifikat za maksimalno zavarovalnino v znesku \$450.00, ki je znan kot certifikat načrta "JA", na katerega se plačuje samo po 15 centov mesečno in ki poteče ko je mladinski član dovršil 16., odnosno 18. leto; certifikat za maksimalno zavarovalnino v znesku \$1000.00, ki je znan kot certifikat načrta "JB", na katerega se plačuje po \$1.00 mesečno in ki poteče ko je mladinski član dovršil 16., odnosno 18. leto; certifikat za maksimalno zavarovalnino v znesku \$1000.00 ali \$500.00, ki je znan kot certifikat načrta "JC", in na katerega se plačuje 20 let, na kar je plačan v polnem zavarovalnina pa izplačljiva po članovi smrti. Za \$1000.00 zavarovalnino je mesečni asesment \$1.60, za \$500.00 pa 85 centov. (Bolj obširna pojasnila glede teh treh certifikatov bo društveni tajnik našel v pravih mladinskega oddelka).

Da imajo certifikati načrtov "D", "E" in "F" oddelka odraslih približno iste neizgubljive vrednosti kot certifikati načrtov "AA", "B" in "C", katerih neizgubljive vrednosti so označene v knjižici "Tabela asesmentov in neizgubljivih vrednosti certifikatov", ki jo je glavni tajnik izdal leta 1934. (Ako kateri izmed društvenih tajnikov te knjižice nima v zalogi, tedaj naj piše, bomo radevolje poslali).

Da certifikator starega načrta "A" že od 1. januarja 1933 več ne izdajamo.

Da izdajamo certifikate načrtov "AA", "B" in "C" samo tistim članom, ki so sedaj zavarovani v starem načrtu "A" in želijo svoje certifikate spremeniti v načrte "AA", "B" ali "C".

Da se zamorejo novi člani zavarovati samo v načrtih "D", "E" ali "F".

Da zamorejo člani zavarovalnino za smrtnino zvišati samo v načrtih "D", "E" ali "F".

Da se mora prošnja za sprejem v oddelek odraslih narediti na listini, ki je znana kot "Form 1" in prošnja za sprejem v mladinski oddelek na listini, ki je znana kot "Form 2".

Da se morajo vsi prosilci za članstvo v oddeleku odraslih podvreči zdravniški preiskavi; izzeti so samo tisti člani mladinskega oddelka, ki se želijo v oddeleku odraslih zavarovati za \$500.00 smrtnine ali manj.

Da se morajo vsi člani oddelka odraslih, ki želijo zavarovalnino zvišati, podvreči zdravniški preiskavi in da se tudi za take slučaje rabi listina, ki je znana kot "Form 1".

Da se morajo zdravniški preiskavi podvreči samo tisti prosilci za članstvo v mladinskem oddelku, ki žive v državah New York, Ohio in Idaho, v vseh ostalih državah so prosilci za članstvo v mladinskem oddelku zdravniške preiskave prosti.

Da mora vsak prosilec za članstvo v oddeleku odraslih prošnjo za sprejem lastnoročno podpisati.

Da sme prošnja za sprejem v mladinski oddelek podpisati samo oče ali mati otroka, ali oseba, ki je za vzgojo otroka odgovorna.

Da za zdravniško preiskavo novega člana oddelka odraslih jednota ne plača več kot dva dolarja in mladinskega oddelka ne več kot 50 centov.

Da jednota ne plača za zdravniško preiskavo prej, dokler ni glavni blagajnik prejel vsaj en asesment od člana.

Da jednota plačuje gotove nagrade za pridobitev novih članov, ki so vsaki teden priobčene v Novi Dobi.

Da jednota ne plačuje nagrad za nove člane prej, dokler ni glavni blagajnik prejel vsaj tri asesmente.

Da jednota ne plača stroške zdravniške preiskave prej, dokler ni društveni tajnik izpolnil in poslal glavnemu uradu listino znano kot "Form 6" za odrasle člane in listino znano kot "Form 7" za mladinske člane.

Da jednota plača društvenih tajnikom po \$1.00 nagrade od vsakega člana, ki certifikat načrta "A" spremeni v certifikat načrta "AA", "B" ali "C", in da te nagrade jednota ne izplača prej, dokler ni društveni tajnik izpolnil in poslal glavnemu uradu listino, ki je znana kot "Form 9".

Da je asesment vsakega člana plačljiv prvi dan v mesecu in da asesment MORA biti plačan do 1. dne naslednjega meseca, sicer je član podvržen suspendaciji.

Da mora biti izkaz asesmentov v rokah glavnega tajnika ne pozneje kot peti dan naslednjega meseca.

Da mora biti denar za asesmente v rokah glavnega blagajnika ne pozneje kot peti dan naslednjega meseca.

Da se morajo vse spremembe v stanju članstva poročati na zadnji strani asesmentovega izkaza.

Da se mora ime suspendiranega člana, ki je plačal dolgujoče asesmente, takoj sporočiti glavnemu uradu, sicer bi človek, za slučaj bolezni, lahko imel nepravilne.

Da se mora dati članom, ki želijo prestopiti k drugemu društvu, prestopne liste, katere naj tajnik društva, h kateremu so člani prestopili, pošlje takoj na glavni urad.

Da se za član, ki želijo imenovanje dedičev v certifikatu preklepati in imenovati nove dediče, rabi listina, ki je znana kot

"Form 116," katero mora vsak član lastnoročno in v navzočnosti dveh prič podpisati ali podkrižati.

Da za pogrebne stroške ne more nobeden član določiti več kot \$250.00.

Da se za članice, ki so se poročile in želijo spremeniti priimek za nove certifikate, rabi listina, ki je znana kot "Form 136."

Da se za člane, ki želijo opustiti zavarovalnino za onemoglostno podporo, rabi listina, ki je znana kot "Form 120."

Da se za člane, ki želijo opustiti zavarovalnino za bolniško in odškodninsko ter onemoglostno podporo, rabi listina, ki je znana kot "Form 118."

Da se za člane, ki želijo zavarovalnino za smrtnino znižati, rabi listina, ki je znana kot "Form 117."

Da se za člane, ki želijo spremeniti certifikate načrta "A" v načrte "AA", "B" ali "C", rabi listina, ki je znana kot "Form 150" in da mora biti vsaki taki prošnji priložen tudi stari certifikat.

Da ima vsaki član, ki je zavarovan v načrtih "AA", "B", "C", "D", "E" ali "F", pravico zahtevati posojilo za asesmente ali večjo vsoto, pod pogojem, seveda, da ima njegov certifikat zadostno rezervo.

Da za prošnje za posojila na certifikate nimamo nobenih posebnih formatov in da zadostuje enostavno pismo od društvenega tajnika.

Da mora vsaki član pogodbo za posojilo lastnoročno in v navzočnosti vsaj ene priče podpisati.

Da se na posojila na certifikate računa 4% obresti.

Da se za bolniško, odškodninsko in onemoglostno podporo lahko zavaruje vsak član oddelka odraslih, ki še ni prekorajčil 50. leta.

Da se bolniška podpora ne prične izplačevati prej, dokler ni bil član najmanj tri mesece v bolniškem oddelku. (Glej točke 319 do 355.)

Da se operacijske in druge odškodnine ne plačajo prej, dokler ni bil član vsaj šest mesecev v bolniškem in odškodninskem oddelku. (Glej točke 299 do 318.)

Da se člani za eno in isto bolezen opravičeni do šest mesecev celotne in šest mesecev polovične podpore.

Da se onemoglostne podpore ne izplača več kot za dve leti. (Glej točke 356 do 360.)

Da se morajo vse zahteve za bolniško podporo narediti na listini, ki je znana kot "Form 100."

Da se morajo vse zahteve za operacijsko odškodnino narediti na listini, ki je znana kot "Form 101."

Da se morajo vse zahteve za odškodnino zaradi izgube vida, rok, nog, itd. narediti na listini, ki je znana kot "Form 102."

Da se morajo vse zahteve za onemoglostno podporo narediti na listini, ki je znana kot "Form 103."

Da se mora vsak oboleli član takoj javiti svojemu tajniku, sicer se lahko pripeti, da bo prikrajšan na podpori.

Da se mora vsakemu bolnemu člani izročiti kartico, ki je znana kot "Form 100-A," katero naj član izroči svojemu zdravniku v izpolnitev in katero naj zdravnik takoj odpošlje na vrhovnega zdravnika jednote.

Da mora biti vsak bolni član, ki je v bolniškem oddelku zavarovan, obiskan najmanj dvakrat na teden. Izpusti so samo tisti člani, ki so v bolnišnicah ali so prevč oddaljeni od mesta, kjer se nahaja sedež društva.

IN, KONČNO: DA ZAMORE BITI DOBER IN POSTREZLJIV TAJNIK SAMO TISTI, KI JE VEČKRAT PREČITAL JEDNOTINA PRAVILA IN KI PAZNO PREČITA VSA NAVODILA IN NAZNANILA, KI SO OD ČASA DO ČASA PRIOBČENA V NOVI DOBI.

ANTON ZBASNIK, glavni tajnik JSKJ.

Victor J. Valjavec:

"Nova leta"

Vsako leto imamo kar po 365 noveletnih praznikov—in vsled tega je logično, da je praznovanje novega leta nekako nesmiselno. Pa kljub temu večina naših ljudi praznuje vsak svoj noveletni dan na ta način, da po možnosti izprazni svojo denarnico in žepe, si potem nekako po nepotrebnem napolni želodec, katerega mora seveda tudi "izprazniti." In od želodčeve "praznine" prihaja naša slovenska beseda — "praznik," katerega mora vsak po svojem načinu slaviti,—to seveda pogojno, oziroma le v slučaju, da je želodec dotičnika v takem položaju, da ga je treba v resnici "praznovati."

Po želodčevem "praznovanju" pa pride dan, ko človeka običajno glava boli, tako, da se "praznovalec" kar sam na sebe huduje. V tem "prazničnem" razpoloženju potem tak "praznovalec" stori in napravi — kar "za p' mej duš" — svečane obljube, da se bo v nadalje ravnal natančno po pravilih svojega želodca. Od tod prihajajo takozvane noveletne rezolucije. Na primer: McAndy bo zilil vseh svojih 52 galonov vina (domač pridelek), v sneg; Joe D. bo vrgel svoj kvort "White Horse Scotch" na cesto in bo v nadalje pil mleko; Dan Dawning, onstran našega gozda, pravi, da bo letos prav za res — zadnjikrat "izpraznovati" svoj želodec, na kar bo plačal kar dosmrtno članarino "Temperenčni zvezi," in Charley V. pravi, da ne bo več streljal skozi okna gostinjske gobe v svojem bungalovu. Toda to so le osebni nazori noveletnih "iz-

praznjevanj," katero mora vsak po svojem načinu opraviti.

V splošnem oziru pa mislim, da bi bilo dobro, da vsi mi, ki se včasih sami sebi smilimo in se po nepotrebnem hudujemo, ker ni vse tako, kakor želimo, sprejmemo že sedaj, oziroma v prednoveletnem času, rezolucijo, ki naj se glasi nekako takole:

"Od danes nadalje bomo tako salamensko srečni, kakor se vsakemu človeku spodobi, in sicer vsled tega, ker vsi delamo (vsak po svojem načinu): ker imamo še vedno kaj za jesti in "izpraznovati" svoje želodec; ker smo zdravi; ker imamo streho nad seboj in ker imamo krog sebe ljudi, o katerih vsaj mislimo, da nas imajo radi. Vsled tega ne bomo več mislili na evropske vojne, kajti ljudem onstran Atlantika ne moremo dokazati, da je nesmiselno streljati sosede.

"Od danes v nadalje, bomo poslali vse skrbi k vragu in bomo srečni, kajti račun, katere je treba plačati, pridejo šele po novem letu."

"Toda kljub vsej zgoraj omenjeni sreči, se mora človek vendarle jeziti, ko mora v javnih prostorih—na železnici, podulčnih vlakih, na prevoznih parnikih v gostinlah, na shodih, itd., poslušati pripombe ljudi, ki niso lačni in ki so lepo in toplo oblečeni, ki pa kljub temu eden drugemu pripovedujejo o "slabih časih." In vsled tega sem, kar tako, sam zase, sprejel naslednjo rezolucijo:

"Pri nas nimamo "slabih časov," kajti ti "časi" so v Evropi—in Nemčiji, Italiji, na Balkanu in na Španskem,—in tudi na Kitaju in v Niponu. Ljudje, ki pri nas govorijo o slabih časih, ne vedo prav ničesar o zemljeosebni nazori noveletnih "iz-

"In ako bom koga šlihal, da zaničuje našo republiko, oziroma našo domovino, ga bom prav prisrčno in z navdušenjem sunil v "gobec," kajti tak človek nima ust; in istodobno mu bom voščil še "srečnejše" novo leto z njegovega stališča in na podlagi njegovih nazorov.—To bo najboljšo delo, katero sem kdaj v svojem življenju opravil, kajti prepričan sem, da, če bomo vsi tako postopali, potem bomo povzročili, da bo—mir v naši republici, in da bomo prav vsi salamensko dobre volje..."

Nemški koridor preko Češke

Nedavno so češkoslovaški in nemški delegati v Berlinu podpisali pet sporazumov, od katerih se najvažnejši nanaša na ureditev prometa med Šlezijo in Avstrijo preko češkoslovaškega ozemlja. Ta sporazum, ki ureja vprašanje avtomobilskega, plovnega in letalskega tranzitnega prometa, je vzbudil v evropski politični javnosti veliko pozornost. Prvikrat se v mednarodnem pravu ustvarja s to pogodbo eksteritorialnost za avtomobilsko cesto, ki jo bo Nemčija gradila preko češkoslovaškega ozemlja, in sicer na način, ki je bil doslej običajen le za vodna pota.

Bodoča nemška avtomobilska cesta Vratislava—Brno—Dunaj bo v dolžini 65 km tekla po češkoslovaškem ozemlju. Teoretično ostane ta cesta na češkoslovaškem državnem ozemlju, praktično pa bo Nemčija uživala vse suverenitetne pravice. Cesto bo gradila na lastne stroške tudi preko češkoslovaškega ozemlja nemška družba "Reichsautobahngesellschaft" in bo ostala tudi last te družbe, ki pripada nemškimi in državnim železnicam. Češkoslovaška vlada se je zavezala dati na razpolago zemljišče, ki je potrebno za cesto. Zato pa bodo pri gradnji ceste zaposleni češkoslovaški delavci in tehniki, ter bodo gradbena dela oddana češkoslovaškim podjetjem. Cesta bo dograjena do konca leta 1940 in bo zapolnjen pri gradnji 40,000 do 50,000 delavcev.

V Brnu bo ustanovljena posebna pisarna nemške družbe "Reichsautobahngesellschaft," kjer bodo izdelovali potrebne načrte. Podrobnosti glede trase bodo določene v sporazumu med češkoslovaškim delovnim ministrom in nemškim generalnim inspektorjem za ceste inž. Todtom, ki je gradil tudi nemško Siegfriedovo obrambno črto. Cestno zemljišče bo široko 60 m in bo cesta na vsej dolžini preko češkosl. ozemlja ograjena. Nemška vlada se je zavezala, da bo na lastne stroške zgradila potrebne nadvoze in podvoze ter priljučke na češkoslovaško cestno omrežje. Promet nemških motornih vozil se bo na ograjenem cestnem zemljišču vršil brez carinske kontrole in brez posebnih taks in brez kontrole potnih listov. Cestno policijo bo vršila na ograjenem ozemlju nemška policija. Češkoslovaška motorna vozila se bodo lahko posluževala te ceste, ne da bi bilo treba plačevati kake prispevke in brez formalnosti in pregleda potnih listov, seveda le v onem delu, ki gre preko češkoslovaškega ozemlja. Ta avtomobilska cesta predstavlja nekak nemški koridor preko češkoslovaške republike in zato bodo pri vseh priključkih na češkoslov. cestno omrežje postavljene nemške in češkoslovaške carinarnice.

Podoben režim bo uveden tudi za bodoči vodni kanal med Donavo in Odro. Tudi ta kanal bo šel preko Moravske. Oni del kanala, ki bo zgrajen preko češkoslovaškega ozemlja, bo morala zgraditi Češkoslovaška sama. Navzlic temu bo kanal upravljala Nemčija. Z gradnjo bodo pričeli takoj, in sicer z južne strani od Dunava odn. Morave proti severu, kakor tudi od Odre proti jugu.

Celotna dolžina kanala bo znašala okrog 330 km, stroški gradnje pa 500 milijonov mark. Ker bo ta kanal omogočil znatno cenejši prevoz premoga iz nemške Šlezije proti jugu in na Balkan, bo predvsem tangiral poljske izvozne interese (v tarifnem pogledu), kajti Poljska mora svoj premog prevažati po železnici do Gdinje, od tam po ladjah okrog evropskega kontinenta na Balkan. Kanal bo češkoslovaški odprl novo vodno pot proti Vzhodnemu morju in Črnemu morju. Za poznejši čas je predviden tudi priključek kanala na Labo. V Nemčiji podarjajo v tej zvezi zlasti okrepitve prodorne sile za nemško blago v smeri proti vzhodu.

V zvezi s to pogodbo se raznašajo vesti o možnosti carinske unije med Češkoslovaško in Nemčijo. Pravijo, da pomeni sporazum glede cestnega in plovnega koridorja preko Moravske prvi korak k carinski uniji. Temu nasproti pa zatrjujejo tako v Berlinu, kakor tudi v Pragi, da Nemčija nima povoda razširiti svoj gospodarski spliv na Češkoslovaško v takem obsegu. Verjetno je le, da bodo uvedene v promet med obema državama nekatere preferenčne carine. Carinska unija med Nemčijo in Češkoslovaško sploh ni izvedljiva, če se istočasno v Češkoslovaški ne uvede enaka izvozna in izvozna kontrola in enak sistem dirigitane zunanje trgovine, kakor obstoja v Nemčiji. Nemci tudi zatrjujejo, da bi s carinsko unijo olajšali češkoslovaškim podjetjem konkurenco na nemškem trgu. Češkoslovaška pa hoče ostati naprej izvozna država in je verjetno, da bo v tem pogledu dosegla uspehe. Iz Prage poročajo, da je češkoslovaško trgovinsko ministristvo prejelo že 170 prošenj za ustanovitev novih velikih in industrijskih podjetij, zlasti v strokah, ki so bile doslej močno zastopane v sudetskem ozemlju. Za 60 podjetij so že izdana dovoljenja. Prošnje se tičejo predvsem tekstilnih industrijskih podjetij.

Nadaljnje težkoče pa obstojajo v češkoslovaški industriji glede dobave premoga iz revirja Most—Duchcov. Cene, ki jih Nemčija zahteva za ta premog, so tako visoke, da bi močno zmanjšale konkurenčno zmoglost češkoslovaške industrije. Pri tem pa gre za premog, ki ga dobavljajo prav oni rudniki, ki jih je šele letos odkupil poseben konzorij praških bank pod vodstvom živnostenske banke od praškega konzerna Petschek. Kakor zatrjujejo je stavila Nemčija ponudbo, da odkupi te premogovnike od konzorcija praških bank in ponuja kupno ceno v obliki dnevne dobave 2300 do 2500 vagonov premoga.

(Po "Jutru.")

Ime prezidenta dr. Hache

Za vse ostale narode razen Čehov ima novi češkoslovaški predsednik nekoliko nenavadno ime in v mnogih deželah ga ne znajo niti tako izgovoriti, da bi bilo vsaj podobno pravemu imenu. Francozi izgovarjajo "aha", Italijani "aka", Španci "ača", Angleži, ki jih je bog udaril s prav posebno čudno izgovorjavo, pa čitajo ime kar "ejče", da ni v tej besedi niti enega glasu izvirnega imena. Nemci ga izgovarjajo po nemško, misleč, da je prvi h mehak, drugi (ch) pa trd; podobno je pri nas Jugoslovenih, ki sta nam oba česka "h" enaka. Najbolj pravilna je še ruska izgovarjava in pisava "Gaha," ker prvi h je res nastal iz g, kakor hora—gora, noha—noga itd. Ime Hacha ni nič drugega kakor domača okrajšava imena Havel, kakor je Vacha—Vaclav, Macha—Martin ali Matěj in slično. Sv. Havel je po naše Gal, ki je v pratiki naslikan kot medved. Češka oblika za Gal je Havel; danes je to ime med

Čehi sploh neznano, v prejšnjih stoletjih pa je bilo zelo običajno, o čemer pričajo mnogoštevilni priimki čeških ljudi: Havelik, Havelček, Havelka in naposled domači, laskavi naziv Hacha, od tega pa še bolj pomanjšano Hašek.

PROBLEMI PRISELJENCA

(Nadaljevanje s 1. strani)

na, Delaware, Vermont in Wyoming. Po ljudskem štetju od 1. 1930 prihaja po en kongresnik na vsakih 280,000 prebivalcev. Nobena država pa ne sme imeti manj kot enega. — FLIS.

OGLAŠANJE RAZSTAVE

(Nadaljevanje s 1. strani)

Radio programi vseh omenjenih držav se bodo ob določenem času slišali preko vseh Zedinjenih držav in Canade, poleg tega pa bodo na kratke valove oddajani tudi za ostali svet. Take zračne reklame ni bilo mogoče uspešno izpeljati za svetovne razstave prejšnjih let. In, če bi ne bilo nič drugega, je že to samo na sebi zanimivo.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje s 1. strani)

Tudi mesa ni maral in se hranil s sočivjem in sadjem. Do groba je originalnega starčka spremljala vsa vas.

BOGATA POJEDINA

Trgovcu Ibrahimu Bajtulahuviu v Mitrovici je usoda naklonila lepo premoženje, v zakon je dobil izvoljenko svojega srca, samo potomca ni bilo. Čakal je nanj skoraj 20 let in, ko se mu je zdaj rodil sin, je napravil veliko gostijo. Povabil je znane in neznane ljudi in na gostiji so konzumirali 180 litrov močnega žganja, popili so 3,800 porej čaja, dobrš pomešanega z žganjem, ki pa ni vštedo v prej navedeno veliko količino, ter pojedli sto pladnjev potic. Pri tej gostiji je gostitelj samo za cigarete in tobak plačal 2,000 din. Njegovega veselja pa so bili na poseben način deležni tudi njegovi uslužbenci. Vsem je zvišal plačo, svojemu poslovodji, ki služi pri njem že od začetka trgovine, pa je dal za nagrado 70,000 din.

DRAGOCENA KNJIGA

Iz ene čitanke se je 14 oseb naučilo čitati in pisati. Na planini Majevci je vas Drijenača, od katere je 35 km do Brežkega. Hribovska vas je obsežna, saj ima nad 200 volilcev, a v vsej naselbini je bilo lani pismenih samo nekaj oseb. Ko je bila uvedena akcija za pobiranje nepismenosti, so vaščani poslali zarudi dolge in težke poti samo enega svojega pismenega človeka k najbližjemu odboru za organizacijo tečajev, da bi tam dobil navodila in pripomočke, ter da bi potem vaščani sami uredili svoj tečaj. Mož pa je prinesel domov za vso vas samo eno čitanko, ker so bile že vse razdeljene. Lotil pa se je takoj dela in do konca leta se je iz ene same čitanke naučilo čitati in pisati 14 oseb. Eden od bivših analfabetov je zdaj predsednik vaškega odbora prosvetne organizacije in voditelj tečaja, v katerega se vpisuje vedno več analfabetov.

DRAGO KURIVO

Trgovca Žerak Franc iz Slovenije vasi pri Ptujju je imel v skatli za cigarete na pultu v trgovini pripravljen denar. Med njegovo odsotnostjo je v trgovino stopila služkinja, ki je iskala papir, da podkuri. V hitrici je pograbila skatlo na pultu, misleč, da je prazna, in hitela z njo v kuhinjo. Pozneje je trgovca pogrešil denar s skatlo, bilo pa je že prepozno. Služkinja mu je povedala žalostno novico. Zgorelo je 7 bankovcev po 100 din.

DOPISI

Detroit, Mich. — Članom in članicam društva Triglav, št. 4 JSKJ, naznanjam, da je bilo leto 1939 izvoljen sledeči odbor: Frank Hostnik, predsednik; John Klobučar, podprednik; Mike Bahor, tajnik; John Judnich, blagajnik; John Klobučar, zapisnikar; John Gonia, John Klobučar in John Judnich, nadzorniki. Društveni pravnik je dr. McKinnon. Asesmente bom pobiral na sebi in na mojem domu od 25. do 27. dneva dne v mesecu. Člani, pošiljajo svoje asesmente pošti, naj v to svrhu rabijo poštno money orders. Kdor želi imeti letni stenski koledar za leto 1939, ga lahko dobi pri meni seji ali pa na svojem domu.

Vsem glavnim uradnikom in članstvu J. S. K. Jednote želim zdravo, srečno in uspešno leto! — Za društvo Triglav, št. 144 JSKJ: Mike Bahor, tajnik.

Farrell-Sharon, Pa. — Tem koletom naznanjam prijateljem najkrajnjega Slovenskega doma, da bo v soboto, to je 31. decembra, prirejena v Domu srnjakove večerja. To bo zadnja večerja v tem letu in obenem tudi zadnja srnjakove vsebine. Torej, če si hoče še enkrat v tem letu postreči z okusnim srnjakom, pripravi mesom in se poleg tega še prijateljsko zabavati, naj pride v soboto 31. decembra ob 7. uri večer v tukajšnji Slovenski dom. Po končani večerji se bo šla zabava, in sicer bomo imeli takozvano "amateure night," to je tekmo med vsemi, ki znajo kakšno umetnost ali približno umetnost. Vabljeni so naši muzikanti od blizu in daleč. Da nam večer v tekmi pokažejo, kaj imajo. Seveda nam pridejo tudi pevci, ki bodo nastopili v solah, kvartetih, kvartetih in skupno. Prihajajo vsaki, ki zna igrati na kakšni glasni instrument. (Ali so tudi gramofoni vsi? Radovednost ured.) Pridejo naj tisti, ki znajo najboljšo zlagati, ali jih, ki znajo kakšno koli umetnost. Vabljeni so stari in mladi. Starejši naj pokažejo, kaj so nekaj znali, mladina pa, kaj hoče znati. Tudi Zidanek bo obrodil, pod pogojem, da prinese k tekmi klobase iz družine slovenskih naselbin; pa morajo biti prave kranjske klobase. Mesar, ki bo izdelal največjo in najboljšo in jo poslal na Silvestrovo klobasjo tekmo v naš Dom, bo dobil diplomu.

Iz navedenega je razvidno, da ta amaterska tekma na Silvestrovo nekaj posebnega, česar nismo imeli v našem Domu. Sli rojaki iz tega mesta in iz bližnjih naselbin so vabljeni na poset te prireditve. In vsi, ki nameravajo poseči v tekmo, bodo obrodili, pa naj bo z godbo, s petjem ali pa s klobasami. In kak naj vzame ključ s seboj, ker ne ve ne ure ne dneva in celo dne, kdaj bo prišel domov. Torej, na svidenje v Slovenskem delavskem domu v Sharonu v soboto 31. decembra ob 7. uri večer! In srečno novo leto vsem prijateljem in rojakom širom Amerike!

Chicago, Ill. — Leto se priključuje koncu in vsi željno pričakujemo novega leta 1939, v panju, da nam izboljša vsaj gospodarske razmere. Ob koncu leta vsak dober gospodar zaključuje dohodkov in izdatkov, da prepriča, če je napredoval ali nazadovoval. Tudi jednote in podobna društva želijo imeti svoje račune ob koncu leta čiste. Zato na tem mestu opozarjam vse tiste člane in članice društva Zvezda, št. 170 JSKJ, ki ne plačujejo redno svojih asesmentov, da store to vsaj ta mesec, ki je zadnji mesec v letu.

Pri tej priliki naj tudi omenim, da bodo čičaška društva, ki spadajo k federaciji JSKJ,

priredila veliko plesno veselico z lepim programom v soboto 21. januarja. Veselica se bo vršila v šolski dvorani na Cermak Rd. in Wollcott St. Društva so mnenja, da če se z aktivnostmi začne takoj v januarju in se z njimi nadaljuje vse leto, bo ob koncu leta 1939 zagotovljen napredek. Občinstvo iz Chicaga in okolice je že zdaj vabljeno, da se omenjene veselice v kar največjem številu udeleži. Vse posetnike bomo skušali postreči z vsemi dobrotami, ki spadajo k predpustni veselici.

K sklepu pozdravljam celokupno članstvo naše Jednote in želim vsem srečno, zdravo in veselo novo leto. — Za društvo Zvezda, št. 170 JSKJ: Agnes Jurečič, tajnica.

Lorain, O. — Na redni mesecni in letni seji društva Sv. Alojzija, št. 6 JSKJ, ki se je vršila 18. decembra, je bil za leto 1939 izvoljen sledeči odbor: Joseph Jere, predsednik; Louis Balant, podpredsednik; Matija Ostanek, tajnik; Frank Jančar, blagajnik; Vida Kumse, zapisnikarica; John Uršič, pomožni blagajnik; John Brence, Frank Gradšek mlajši in Josephine Zore, nadzorniki; Vida A. Kumse, zastopnica športnih aktivnosti; Anton Jančar, z a s tavonoša. Društvene seje se vršijo vsako tretjo nedeljo v mesecu v S. N. Domu in se pričene ob 1. uri popoldne. Društveni zdravnik je dr. A. L. Pryatel.

Članom in članicam našega društva se zahvalim za tako številno navzočnost na zadnji seji. Pravilno bi bilo, da bi bile vse mesečne seje tekmo leta tako dobro obiskane. Čim bolj se bomo vsi zanimali za naše društvo, tem večji napredek moramo pričakovati. Kjer se vse delo obesi na rame nekaj oseb, ne more biti takega uspeha kot bi bilo treba. Torej, posečajmo mesečne seje društva in bodimo aktivni v vseh društvenih zadevah. Posebno bo to potrebno prihodnjega pol leta, ko se bo pri naši Jednoti vršila velika kampanja kot predhodnica za 2. atletično in 3. mladinsko konvencijo.

K sklepu želim zdravo in srečno novo leto vsem! — Za društvo št. 6 JSKJ: Matija Ostanek, tajnik.

Chisholm, Minn. — Na letni seji društva Sv. Jozefa, št. 30 JSKJ, je bil za leto 1939 izvoljen sledeči odbor: Anton Hren, predsednik; Joseph Perush, podpredsednik; Joseph Bovitz, tajnik; John Lamuth, blagajnik; Frank Udovich, zapisnikar; Joseph Lani, Frank Tekautz in Louis Ambrozich, nadzorniki. Atletični nadzornik je Joseph Bovitz, društvena zdravnik pa sta dr. Clarence J. Jacobson in dr. McFarlane. Društvene seje se bodo vršile v Mahnetovi dvorani vsako 3. nedeljo v mesecu in se bodo pričene ob 8. uri popoldne. — Srečno novo leto vsem!

Joseph Bovitz, tajnik društva št. 30 JSKJ

Gilbert, Minn. — Že precej časa se nisem oglasil v našem glasilu, zato moram hiteti, da vsaj enkrat pridem "v papir" pred zaključkom tega leta. Računi ob koncu leta mi ne bodo delali dosti preglavic. Samo 365 dni je treba prišteti na grbo, pa je račun zaključen. Mislim, da nas je v današnji delavski masi mnogo, ki bomo delali take enostavne račune.

Kar se minnesotske zime tiče, nam je bila dosedaj še dosti naklonjena; vsaj znatno bolj kot nam je bila ob enakem času lanska. S tem pa seveda ni rečeno, da imamo preveč gorkote, z izjemo, če peč malo preveč zakurimo. Ako bi našo zimo preveč hvalili, bi se morda sobrat urednik zmotil in prišel meseca januarja semkaj s slamnikom; in kako bi se držal, če bi mu naša zima voščila dobro jutro s 45 stopinjami pod ničlo! (Nikar

me že v naprej ne strašite! Op. ured.)

Drugače se imamo tu še precej dobro. To pa zato, ker smo po večini na državnem delu. V stari Avstriji si moral biti najprej vojak in potem ne vem, kaj še, predno si bil deležen cesarskega dela, naš Uncle Sam pa ni v tem oziru tako siten. Ako bi nas Amerika tako "tritala" kot nas je stara Avstrija, bi bili že davno od gladi poginili. In danes menda v starem kraju tudi ni veliko boljše za delavske in kmečke mase. Sobrat Rogelj nam je svojih člankih marsikaj opisal o današnjih razmerah v starem kraju. Četudi delamo pri WPA, smo vseeno mnogo na boljšem kot če bi bili ostali v starem kraju. Poleg tega imamo tukaj tudi svobodo, o kakršni se večini evropskega prebivalstva še sanjati ne sme.

V mesecu decembru se vršijo tako zvane glavne seje naših društev. Na teh sejah se volijo odbori za prihodnje leto in se delajo drugi važni zaključki, ki naj bi bili v korist društvom in Jednoti. Na letni seji društva št. 20 JSKJ sem podpisani priporočal, da bi tudi naše društvo pristopilo k minnesotski federaciji društev JSKJ. Po mojem mnenju bi bilo koristno za vse članstvo, če bi delali sporazumno in skupno, tako člani pri posameznih društvih kot skupine društev. Prihodnje leto bo že leto pred konvencijo in federacije mnogo pripomorejo, da se na konvenciji napravijo zaključki po želji članstva hitro in pravilno. Toda vsaka glava ima svojo pamet. Sobrat društveni predsednik se ni strinjal z mojim priporočilom, češ, najslabša pravila imamo sedaj, ko imamo te federacije, in na zadnji konvenciji v Clevelandu, so delegati porabili celih 11 dni, da so napravili ta pravila. Ko je bil on delegat na konvenciji v Lorainu, je bila konvencija dobra in je vse tiste dobrote napravila v šestih dneh.

Iz tega bi se moglo sklepati, da je bila delegacija v Clevelandu zelo zaspana, ali pa se je mudila tam dalje časa za "good time." Kaj neki bodo rekli o teh zaključkih delegati in delegatije, ki so bili v Clevelandu na 15. redni konvenciji naše Jednote! — Srečno in veselo novo leto vsemu članstvu J. S. K. Jednote!

Anton Zganjar, član društva št. 20 JSKJ

Red Lodge, Mont. — Na letni seji društva Sv. Štefana, št. 58 JSKJ, s sedežem v Bear Creeku, Mont., je bil izvoljen za leto 1939 sledeči odbor: Joe Mayer, Sr., predsednik; Ignac Marinšek, podpredsednik; K. Erznovnik, tajnik in blagajnik; Louis Kuhar, zapisnikar; Joe Mayer, Jr., Koe Kotor in Louis Jerman, nadzorniki; Frank Henigman, reditelj; John Petrich in Anna Gloch, bolniška nadzornika.

Dne 15. decembra je umrl v bolnišnici član John Gross. Bil je v okrajni sirotišnici čez štiri leta in brez sredstev. Društvo mu je preskrbelo vsaj deloma dostojen pogreb, dasi njegova polica nima več dosti vrednosti, ker si je izposojeval na njo za plačevanje asesmentov. Pokojni John Gross je bil ob času smrti star 75 let. Rojen je bil v Straži pri Novem mestu na Dolenjskem. Sorodnikov tukaj nima nobenih. Na certifikatu je omenjena njegova sestra Mary Gimpel, za katero pa ne vem, kje se nahaja. Njegova soproga je umrla v Bear Creeku nekako pred 20 leti.

Kar se tiče delavskih razmer so zdaj še precej povoljne, kajti dela se s polno paro. Koliko časa bo trajalo, ne vem, ker mraza tu v Montani nimamo takega kot je bil pred leti, in, če ni mraza, tudi ni trga za premog.

K. Erznovnik, tajnik društva št. 58 JSKJ.

Chicago, Ill. — Društvo Jugoslovani, št. 104 JSKJ, se je pridružilo društvu Zvon, št. 70 JSKJ. Združeno društvo si je so-

glasno izpremenilo ime v "Jugoslovanski Zvon"; številka 70 ostane seveda stara.

Na letni seji je bil za leto 1939 izvoljen sledeči odbor: John Gottlieb, predsednik; Charles Kapelj, podpredsednik; Andrew Bavetz, tajnik; Joseph Sustarsich, blagajnik; Joseph Oblak, zapisnikar; Anton Krapenc, Joseph Dremelj in Mirko Ciganich, nadzorniki. Društvene seje se bodo vršile vsako tretjo soboto v mesecu v Stefanovi dvorani in se bodo pričene ob 6. uri zvečer.

Pri tej priliki opozarjam članstvo, naj redno plačuje svoje asesmente. Kdor bo zaostal s plačilom in se ne bo opravičil pisмено ali osebno pri tajniku, bo suspendiran. Ako se potem takemu članu tekem suspendacije pripeti kakšna nesreča, naj se ne jezi na tajnika, če bo izgubil podporo. Tajnik se mora ravnati po pravilih in po društvenih sklepih.

Bratje in sestre, zdaj, ko smo združeni v eno društvo, držimo se gesla "vsi za enega, eden za vse," in delajmo res z združenimi močmi za napredek društva in Jednote. K sklepu želim vsemu članstvu srečno novo leto. — Za društvo Jugoslovanski Zvon, št. 70 JSKJ: Andrew Bavetz, tajnik.

Gilbert, Minn. — Naj mi bo dovoljeno napisati nekoliko križevnega življenjskega pota ob štiridesetletnici zakonskega življenja. To 40-letnico smo obhajali v družinskem krogu 13. novembra letos. Vsega skupaj se nam je narodilo 13 otrok, od katerih jih je 7 umrlo, 6 pa jih je še živih in so vsi člani društva št. 70 JSKJ.

Leta 1908 smo se bili podali v stari kraj, z namenom, da tam ostanemo. Toda nismo se mogli privaditi, posebno za otroke je bilo hudo. Tamkajšnja hrana jim ni ugajala, posebno ne črni kruh. Hčerka je bila stara osem let, ko smo jo vzeli v stari kraj, in je prej že v Ameriki tri leta v šolo hodila, pa ko smo jo dali v šolo v starem kraju, se ni mogla nič učiti. Moževa mati je pripovedovala od neke družine, ki se je bila povrnila iz Amerike v stari kraj, da se tudi njeni otroci niso mogli privaditi slabi stari hrani, ter so hujšali in je končno eden fantičev od slabosti umrl. Priporočala mi je, naj skrbim, da se kateremu naših otrok tako ne zgodi.

Ko smo se bili podali v stari kraj, smo imeli tri otroke, po osem, štiri in eno leto stare. V Parizu se nam je štiriletni fantek nekam zagledal in izgubil ter smo bili v velikem strahu zanj. Končno ga je očče vendar našel jokaljočega na cesti in sta še pravočasno prišla na vlak. Ko smo prišli domov, nam je še tisti mesec enoletni otrok umrl, par tednov pozneje pa je umrl možev oče, da smo imeli v kratkem kar dva mrliča v družini. Z delom je šlo težavno, ker je bil moj mož skoro sam za delo.

Ob letu se je vrnil nazaj v Ameriko zaradi društva in zaradi državljanstva. Čez pol leta, in sicer leta 1910, smo pa še mi prišli za njim in smo se ustanovili tu na Gilbertu. Tekom Hooverjevega predeledovanja smo bili kratki z denarjem in je bilo težko plačevati asesmente za 7 oseb, pa sva z možem ugibala, katerega otrok bi vzela iz društva. Končno sva prišla do sporazuma, da je boljše, da jaz opustim bolniško podporo. Pa je bilo tudi to slabo. Par mesecev po tistem sem padla in si tako poškovala nogo. Da sem bila en mesec v postelji. Zdad, ko to pišem, sem že spet 4 mesece bolna, toda podpore, ki bi zelo prav prišla za zdravnika in zdravila, ni. To, bratje in sestre, je dokaz, kako potrebno je, da je človek zavarovan, če le količkaj more vzdrževati društvene prispevke.

Nesreča nikdar ne počiva in najraši bride takrat, kadar človek ni zavarovan. Pozdrav in srečno

novo leto vsemu članstvu J. S. K. Jednote! Marija Majerle.

Strabane, Pa. — Članstvo društva Bratska sloga, št. 149 JSKJ, je prav vladno vabljeno, da udeleži prihodnje seje, ki se bo vršila v navadnih prostorih v nedeljo 8. januarja in se bo pričela ob 2. uri popoldne. Po seji bo sprizorjena mladinska igra "Božična pravljica" v treh dejanjih. Igrali jo bodo člani in članice mladinskega oddelka našega društva.

Starši so prošeni, da pripeljejo svoje otroke s seboj v zborovalno dvorano. Po končani igri bo Miklavž delil otrokom božična darila, in tudi nam starim se nekaj obeta. Seveda bo to Miklavžovo obdarovanje nekoliko pozno, toda znano je, da ima stari Miklavž rđaj mnogo nosla in ne more vseh otrok obdariti v enem dnevu ali dveh. Zato bo pa toliko bolj za gotovo obiskal našo naselbino v nedeljo 8. januarja.

Starši, ki imajo otroke v mladinskem oddelku našega društva, naj jih za gotovo pripeljejo na to prireditev, da bodo spoznali, da so člani našega društva in najboljše slovenske podporne organizacije JSKJ. Gotovo se še vsi spominjamo iz naših otroških let, koliko veselja smo imeli z darili, ki nam jih je Miklavž ponoči prinesel, četudi so bila ta darila morda le v obliki hrušek, jabolk, lešnikov in orehov. (Včasih je bila priložena tudi šiba.) Privoščimo tudi mi našim malim nekaj nedolžnega veselja, ki jim bo ostalo v trajnem spominu. — Pozdrav in srečno novo leto vsemu članstvu J. S. K. Jednote! Anton Tomšič, član društva št. 149 JSKJ.

Hermine, Pa. — Na letni seji društva "Veseli slavček," ki se je vršila 18. decembra, je bil soglasno izvoljen sledeči odbor: John Klančičar, predsednik; Frank Vozel, podpredsednik; Ida Klančičar, tajnica in blagajničarka; Valentin Murn, zapisnikar; Frank Skrabski, Louis Sustar in Frank Vozel, nadzorniki. Na tej seji je bilo tudi sklenjeno, da se za člane mladinskega oddelka našega društva plača meseca januarja asesment iz društvene blagajne, to mesto božičnega darila. Vsi člani našega društva so prošeni, da svoje asesmente poravnajo do novega leta, da bodo račun v redu. Ob enem naznanjam članstvu našega društva, da bomo imeli na novega leta zvečer malo zabavo; pričetek ob šesti uri. Pozdrav in srečno novo leto! — Za društvo št. 154 JSKJ: Ida Klančičar, tajnica.

Cleveland, O. — Še par dni, pa bomo v novem letu. Čas je zlato, sem večkrat slišal, in včasih se mi res zdi, da je tako. Ko opazujem ljudska vrvenje v tem milijonskem Clevelandu, se mi zdi, da je čas neznanско drag. Vsak hiti in teče v svojo stran in celo znanci se pozdravljajo med seboj kar mimogrede. Posebno zdaj v božičnem času je vse nekako iz sebe in vsakemu se nekam mudi.

V tem času mi seveda prihajajo na misel praznovanja božičnih praznikov v starem kraju. Tam v naši lepi Cerknici, tam pod Slivnico in Javornikom, je za božič vedno nekako vse praznično. Jaz bom obhajal že četrti božič v Ameriki, pa bi seveda rad voščil vsele božične praznike in srčno novo leto moji brbi mam, moji sestri in bratoma in vsem mojim vrstnikom. Žel, da je med nami prevelika razdalja in da je to nemogoče izvesti osebno. Spomin pa ima prosto in bliskovito pot in bo pač nešteto krat preletel Atlantik v obeh smereh tekem božičnih in novoletnih praznikov. Seveda se tudi v našem Clevelandu v tej sezoni ne bomo dolgočasili. Na primer, revski zbor "Jadrani" bo priredil na večer

31. decembra Silvestrovo veselico v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Prireditve obeta biti nekaj prav posebnega. Dne 18. decembra se je vršila letna seja društva št. 71 J. S. K. J., katere se je udeležilo komaj 27 članov. Kaj so drugi delali, ne vem. Odbor za leto 1939 je sestavljen sledeče: Anton Bokal, predsednik; Anton Baraga, podpredsednik; Ivan Kapelj, 709 E. 155th St., tajnik; Andrew Gruden, blagajnik; John Černe, zapisnikar; Matt Leskovec, Louis Bezek in Anton Rudman, nadzorniki; Ivan Kapelj, Tony Drenik in Anton Rudman, zastopniki za ohijsko federacijo. Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v Slovenskem domu na Holmes Ave. Predno zaključim, naj povabim še sobrata urednika in druge Clevelandčane, ki želijo v društvu in zabavni družbi pričakovano leto, da pridejo na Silvestrovo večer k Jadranu v Slovenski delavski dom. Pri tej priliki voščim srečno novo leto tudi mojemu prejšnjemu društvenemu tajniku Arharju, mojemu očetu in vsem mojim prijateljem in znancem v Lloydellu, Pa. In pozdravljeni vsi! Tony Drenik, član društva št. 71 JSKJ

Iz urada gl. tajnika From the Office of Supreme Secretary PREJEMKI IN IZDATKI MESSCA OKTOBRA 1938. INCOME AND DISBURSEMENTS DURING THE MONTH OF OCTOBER 1938

Dr. št. Lodge No.	Prejemki Income	Izdatki Disbursements	Za mesec september 1938.
1	854.85		
2	727.35		
3	110.25		
4	538.85		
5	446.77		
6	186.46		
7	110.55		
8	31.37		
9	320.46		
10	213.00		
11	393.29		
12	365.91		
13	487.54		
14	155.58		
15	451.40		
16	554.79		
17	72.36		
18	151.36		
19	273.84		
20	760.58		
21	272.22		
22	63.49		
23	221.85		
24	207.47		
25	670.81		
26	1,031.92		
27	357.63		
28	317.47		
29	86.01		
30	277.10		
31	277.56		
32	353.23		
33	381.37		
34	148.47		
35	256.62		
36	150.62		
37	32.26		
38	33.50		
39	362.12		
40	132.31		
41	226.13		
42	212.00		
43	162.87		
44	179.46		
45	23.44		
46	380.13		
47	61.83		
48	204.73		
49	464.09		
50	127.04		
51	151.20		
52	121.17		
53	109.86		
54	189.41		
55	24.41		
56	67.99		
57	160.70		
58	117.94		
59	243.46		
60	214.44		
61	80.31		
62	85.01		
63	174.72		
64	110.11		
65	184.25		
66	464.72		
67	145.73		
68	220.76		
69	82.05		
70	177.60		
71	146.54		
72	70.72		
73	173.03		
74	110.09		
75	155.31		
76	137.41		
77	306.83		
78	178.32		
79	52.30		
80	95.30		
81	68.84		
82	74.58		
83	57.89		
84	50.41		
85	47.57		
86	102.07		
87	128.20		
88	68.56		
89	124.72		
90	347.96		
91	172.09		
92	71.56		
93	18.79		
94	126.15		
95	207.73		
96	124.44		
97	38.76		
98	114.64		
99	126.15		
100	42.16		
101	72.00		

129	130	131	132	133	136	137	138	139	140	143	144	147	148	149	150	155	157	158	161	162	163	164	166	167	168	169	171	172	173	174	176	178	183	185	186	187	190	192	195	197	198	200	201	204	207	211	216	221	223	225	229	
75.08	68.87	124.72	578.00	13.50	34.33	46.00	202.00	34.00	28.00	18.00	149.83	32.00	123.00	121.00	29.00	24.00	38.06	61.21	28.55	78.50	28.09	48.00	110.33	59.47	30.00	14.82	105.97	146.58	95.77	87.00	53.24	67.00	78.56	40.00	52.44	14.00	172.05	32.00	20.00	20.00	7.50	49.00	805.02	20.00	35.00	63.00	14.00	79.94	8.00	30.31	152.17	114.00

Dr. št. Lodge No.	Prejemki Income	Izdatki Disbursements
1	854.85	
2	727.35	
3	110.25	
4	538.85	
5	446.77	
6	186.46	
7</		

"NOVA DOBA"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote

IZHAJA VSAKO SKEDO

Cene oglasov po dogovoru

Varnostna za člani 78c letno za nečlani \$1.50 za inozemstvo \$2

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$7.22 per year; nonmembers \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA 6233 St Clair Ave Cleveland O

VOL. XIV NO. 51

PRAVI AMERIKANIZEM

Vsi prebivalci Zedinjenih držav, z edino izjemo Indijancev, smo priseljenici ali potomci priseljencev. K zgradbi te velike republike so pomagali z duševnim ali fizičnim delom priseljenici ali potomci priseljencev vseh narodov. Dasi je uradni in splošni občevelni jezik te dežele angleščina, naš gospodarski, kulturni in politični stroj ni kopija angleškega, ampak nekaj popolnoma svojega. K temu smo prispevali ali prispevamo vsaki svoj del. Nobena priseljena skupina s svojimi potomci, pa naj je še tako močna, si ne more lastiti vsega, kar je dobrega v tej deželi, prav tako kot se je ne more dolžiti, da bi bila kriva vsega slabega. Med priseljenici vseh narodov so bili dobri, zdravi in inteligentni ljudje, pa tudi slabiči, prefriganci, izkoriščevalci, omejenici in celo hudodelci. Vse, kar imamo dobrega ali slabega v tej republiki, je ogledalo in nekaka kolektivna lastnina nas vseh.

Ve ica večina tako zvanih pravih Američanov, to je tistih, ki so potomci najbolj zgodnjih priseljencev, priznava vse gori ravedeno, in si ne lasti nikakih prednosti. Dobijo pa se tudi posamezniki ali male skupine, ki novejšje priseljenice prezirajo in gojijo neosnovane predsodke napram njim. Včasih se lotevajo tudi določenih narodnostnih ali verskih skupin. K sreči so taki zagriženci redki in predstavljajo le majhen odstotek ameriškega ljudstva. Kljub svojemu majhnemu številu pa včasih povzročijo mnogo nepotrebnih sporov, žalitev in šikan, ker so glasni in ker jim je, kot vsem drugim v tej deželi, zjamčena svoboda govora in tiska.

Pravi Američani, ki res čutijo ameriško, smatrajo vs ed tega od časa do časa za potrebno, da pobijajo zlorabe, pretiravanja in napačne ali zavite trditve zagrižencev. Skupina ameriških znanstvenikov, literatov in drugih odličnih predstavnikov ameriškega ljudstva je v to svrhu ustanovila "Service Bureau for Inter-cultural Education", ki s sodelovanjem federalnega vzgojnega urada v tem času oddaja zanimiv radio-program. Ta program se imenuje "Americans All—Immigrants All", kar pomeni v slovenski: Američani vsi, priseljenici vsi!

Program, katerega oddaja Columbia Broadcasting sistem vsako nedeljo popoldne ob dveh po vzhodnem času (ter po eno uro bolj zgodaj po centralnem, gorskem in pacifičnem času), je doslej vseboval splošen opis razvoja dežele od začetka, to je od prvega priseljevanja belih ljudi v te kraje, vpliva prvotnih priseljeniških skupin in borbe za neodvisnost.

Po novem letu pride na program razmah demokracije, potem pa opis poznejših priseljeniških skupin, kot Ircev, Nemcev, Slovanov, Židov, Italijanov in drugih. Pri opisu vsake skupine bo povedano, na kakšen način je dotična skupina prispevala k razvoju in blagostanju te dežele in njenih ustanov. O Slovanih bo predavanje na radio 12. in 19. februarja. Program teh nedeljskih predavanj bo zaključen 7. maja.

Omenjena predavanja na radio bodo nedvomno široke sloje ameriškega ljudstva utrdila v naziranju, da je treba za veličino te republike dati kredit priseljencem vseh narodov in njihovim potomcem, da so pa tudi za gotove temnejše strani v našem gospodarstvu, kulturi, pravosodju in upravi odgovorni po približni proporciji vsi. To je velike važnosti posebno zdaj, ko so gotovi nestrpnosti in demagogi spet pričeli netiti sovraštvo proti gotovim skupinam ameriškega prebivalstva.

Noben človek na svetu si ne more sam izbrati svojih staršev, svojega naroda, svojega jezika in začetne vzgoje. Vržen je na svet brez svoje volje in v usodo, glede katere ni imel nikake besede. Zaničevati ali zapostavljati ga zaradi njegovega pokolenja ali zaradi idej, katere je dobil v prvih letih svojega življenja od tistih, od katerih je bil za vse odvisen, je bedasto, hudobno in skrajno neameriško. Pravi Američani, ki so Američani ne samo po imenu in govoru, ampak tudi v duhu, tega ne delajo. In teh Američanov je velika večina. Nestrpnosti in demagogi so v odločni manjšini in znajo pozornost nase obracati le z oglušljivim kričanjem.

Ako bi se v tej deželi zgodilo, da bi zdražbarjem uspelo vzbuditi med širokimi sloji ameriškega ljudstva odločno mržnjo proti gotovi verski ali rasni skupini, na primer proti židom, bi prav gotovo pri tem ne ostalo. Za njimi bi prišle na vrsto druge verske skupine, posebno tiste, katerih glavarji so v inozemstvu. Nobena verska skupina, katerih je po statistiki 25 večjih in 188 manjših v tej deželi, nima za seboj večine, ampak v najboljšem slučaju manj kot šestino prebivalstva. Naj se začne preganjanje proti eni, kje se bo ustavilo! Pa ne le to. Za njimi ali vzporedno z njimi bi prišli mi novejšji priseljenici, med katere spadamo tudi Slovenci. Kaj bi se lahko

zgodilo z našimi Slovenskimi domovi, z našim časopisjem, z našimi podpornimi organizacijami! Strast, kadar se enkrat razpači, unice kot požar brez razmišljanja in pameti.

Slovenci smo že po naravi demokratični in tolerantni in ti dve naši lastnosti sta se v svobodni, demokratični in tolerantni Ameriki še poglabili. Vsed tega je logično, da obsojamo vsako hujskanje proti kateri koli drugi skupini, pa bila taka ali taka. In to je pravino, ne samo s stališča človečanstva, ampak tudi z našega ožjega priseljeniškega stališča.

Dozriost nas vseh, ki smo se priselili v to deželo, je, da postanemo državljani te republike, če še nismo. To velja za vse tiste, katerim tega ne branijo kake legane zapreke. Drugih zaprek pa ne bi smelo biti v tem oziru. Prav tako vazno pa je, da smo Američani po duhu, da smo širokogrudni, da ljubimo to deželo, ki smo si jo prostovoljno izbrali za svojo domovino, in ji posvetimo vse naše moči. Njena sreča bo sreča nas in naših otrok. V njenem blagostanju bodo rastle in napredovale tudi naše insitucije, dokler bodo pogoji in potreba za nje. Mi se ne moremo več udejstvovati v stari Evropi, ki je za nas inozemstvo. Prav je, da želimo dobro naši rodni Sloveniji in mladi Jugoslaviji, to je pa tudi približno vse, kar moremo storiti. Če bi še tako želeli, ne moremo niti za trohico izboljšati gospodarskega stanja naše rodne dežele in niti cerke spremeniti v njenih postavah. Vse preprekanje glede tega je samo potratna energije, ki nikjer nič ne koristi.

Mi smo tu in ostanemo tu. Naši otroci bodo med onimi, ki bodo vodili nadaljno usodo republike. Skušajmo jim zapustiti naše najboljše slovenske lastnosti, ki bodo koristne njim in v prenešenem pogledu vsemu ameriškem ljudstvu. Podpirajmo naše tukajšnje slovenske ustanove, ki so produkt nas in naše nove domovine, ki so potrebne nam in bodo do gotove mere potrebne tudi našim otrokom. Med temi ustanovami so seveda najvažnejše naše podporne organizacije, ki so velikega gospodarskega pomena za nas, obenem pa so važen del ameriškega gospodarskega sistema. Kar v tem dobrega storimo, ne storimo samo za nas, ampak tudi za Ameriko v splošnem. Tu, bratje in sestre, je naše delo in poiže za naše udejstvovanje.

Dobro delo, storjeno na katerem koli polju, dviga naš ugled in ugled naroda, iz katerega izhajamo. Pravila J. S. K. Jednote pa nas še posebej pozivajo, da ljubimo naše brate in sestre, da pomagamo tistim, ki so potrebni, in da smo zvesti in zavedni državljani te velike republike. Če bomo ta navodila upoštevali in širili ideje J. S. K. Jednote, bomo ne samo dobri člani te organizacije, ampak tudi Američani pravega ameriškega duha.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

terim je bil namenjen v šolo, toda da bus ga ni počakal. Par minut pozneje je bil dotični s šolarji naloženi bus na železniškem križišču razbit in je bilo v katastrofi ubitih nad 20. otrok. Tudi zapoznelost se včas izplača.

Vse postaja moderno, tudi slovenski balincarji. Po ustnem izročilu sem oni dan izvedel, da so bili zaštrajkali balincarji, ki mečejo krogle na igrišču S. N. Doma v Clevelandu. Zahtevali so boljše krogle, češ, da je stara municija postala vegasta in nezanesljiva. S tem združena sedemdeset stavek je trajala samo eno uro in balincarji so zmagali na celi črti. Produkcija pa zaradi stavke ni bila nič prikrajšana, ker so tisti večer bivši stavkarji prostovoljno delali čez uro.

Philip Musica, imigrant iz Italije, je bil pred desetletji zaradi nekih sleparij poslan za več let v zapor, toda bil je kmalu pomilošen. Potem je izginila vsaka sled za njim. Našli so ga šele pred nekaj tedni kot predsednika cele vrste korporacij, pod imenom F. D. Costerja. Šele potom prstnih odtisov je bilo mogoče ugotoviti, da sta Musica in Coster ena in ista oseba. Delal je velike kupčije, dasi nekaterih korporacij, ki jih je reprezentiral, sploh ni bilo, in je imel dostop v najvišje kroge denarne aristokracije. Končno se je izkazalo, da je lahkoverne delničarje in druge osleparil za 18 milijonov dolarjev. Nekateri hočejo vedeti, da bo sleparija znašala celo do sto milijonov dolarjev. To kaže, da dežela še ni tako na robu gospodarskega propada, kot nekateri mislijo, če je še mogoče tako velikopotezno slepariti.

Vsekakor, ko je mož videl, da so njegove sleparije odkrite, je vsem osla pokazal in se ustrelil. Oblasti so zaprle tri njegove brate, ki so bili tudi uradniki tistih čudnih korporacij. Tako bodo prišli pred sodnike le trije manjši Musici, od četrtega pa samo odmev. Kvarjet je pokvar-

jen in muzicirali bodo le trije muzikanti.

Bratje Musica so primuzicirali iz sončne Italije. Za lumparije posameznikov se sicer ne sme nikoli obsojati vsega naroda, toda ker signor Mussolini imenuje Američane narod banditov, bi ga bilo dobro opozoriti, da so prišli bratje Musici iz njegovih rodni krajev.

Ženske niso nikdar v zadregi za nove ideje. Posebno kar se tiče klobukov. Najnovejši ženski klobuki sličejo vedricam ali malim škapom, ki jih moderne božede stvarice nosijo na koketnih glavcih. Popolnoma originalna seveda ta ideja ni, ker naše matere in sestre v starem kraju so že pred desetletji nosile v škapih vodo na glavah. Te suknene vedrice so samo oponašanje poštenega dela. Pa mislim, da bi držale vodo in zato si na tihem želim deževnega vremena in štrajka v tovarnah za marele.

V Los Angelesu v Californiji je bila nedavno aretirana neka Miss Ellares Shoun, ki jo je policaj zahvatil ravno v trenutku, ko je nastavila revolver na hrbet Howarda Peera. Pred sodnikom je punca izjavila, da ni nameravala nič hudega, da je Peer njen zarocenec in da mu je hotela samo dati ljubeznjiv migljaj, naj stopi z njo po poročno liceo. Californija je čudovita dežela in prav tako čudovita je južnocalifornijska ljubezen.

Župan mesta Crosnes v Franciji je prepovedal psom lajati med deseto uro zvečer in šesto uro zjutraj. Pa so nekateri trdili, da v Franciji ne bo nikoli diktature!

Nihče ne more v naprej vedeti, kaj mu prinese prihodnost, kajti biznes profesionalnih prebrokov je docela skrahiral. Za nove leto si vsi medsebojno želimo sreče, toda za gotovo je ne more nihče napovedati niti sebi niti drugim. Lahko pa marsikaj sklepamo na podlagi raznih zna-

kov, na primer, iz petelinjega petja na vihar in iz žvižganja kurjih oči na dež. Pri nas v Ameriki lahko torej iz glasnejšega žvižganja industrijskih sire sklepamo na blagodejen dež številnejših dolarjev, v Evropi pa iz petelinjskega kikirikanja diktatorjev na vojni vihar.

In kaj bi zdaj pred vhomom v novo leto lahko rekli o sreči? Ako smo zdravi in če ne trpimo resnega pomanjkanja, imamo srečo, za katero nas zavidajo milijoni. In stotilijoni drugih nas zavidajo za srečo, da smo v Ameriki. Z vsoto kombinirano srečo bi morali biti najsrečnejši ljudje na svetu. Morda tudi smo, pa se tega ne zavedamo. Zato naj nas na to opozori sezonski pozdrav: "Srečno novo leto!"

A. J. T.

DRUSTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje s 1. strani)

V Rock Springsu, Wyo., sta se dne 21. decembra poročila Mrs. Angela Pishler, vdova po bivšem glavnem tajniku Josephu Pishlerju, in Thomas Kos, gostilničar v omenjenem mestu.

V Clevelandu, O., je v bolnišnici preminila Josepha Pujzar, članica ženskega društva št. 137 JSKJ. — Dalje je umrla v Clevelandu Ana Žagar, rojena Jagodec, stara 64 let. Zapuška soproga, tri sine in hčer. Rojena je bila pri št. Lenardu na Gorenjskem.

V Montani je umrl John Gross, star 75 let, član društva št. 58 JSKJ v Bear Creeku, Mont. Sorodnikov, kolikor je znano, ne zapuška nikakih. Soproga mu je umrla pred 20 leti in bivališče njegove sestre Mary Gimpel ni znano. Pokojnik je bil rojen v Straži pri Novem mestu na Dolenjskem.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani)

protestirala pri državnem departamentu v Washingtonu in zahtevala opravičbo, toda ameriška vlada je opravičbo odklonila.

KDO BO SODNIK?

V Clevelandu, Ohio, je nedavno umrl federalni distriktni sodnik Samuel H. West in zdaj se mnogo ugiba, koga bo predsednik Roosevelt imenoval na izpraznjeno mesto. Kot najbolj resna kandidata baje prihajata v poštev Slovenec Frank J. Lausche, sodnik na common pleas sodniji, in distriktni državni pravdnik Emerich B. Freed.

VEC VARNOSTI

V avtomobilskih nezgodah lanskega leta je bilo v Zedinjenih državah ubitih skoro 40.000 oseb. Prometna varnost letošnjega leta se je toliko izboljšala, da bo okrog 8.000 manj žrtev, če se v zadnjih dneh decembra ne poslabša. Izmed večjih mest so se v tem letu dosedaj izkazala najbolj varna: Detroit, St. Louis, Milwaukee in Cleveland.

ZA JAVNO LASTNIŠTVO

V Clevelandu, Ohio, se je pretekli teden završil zanimiv in zelo oster boj za mestno elektrarno. Zadeva je bila sicer lokalnega značaja, toda je zelo jasno pokazala, kako silno napročujejo privatne kompanije javnemu lastništvu javnih naprav. V Clevelandu obstoji poleg velike privatne elektrarne, katero kontrolira Wall Street, tudi mala mestna elektrarna, kateri gre velika zasluga, da privatna družba ne more zahtevati pretiranih cen za elektriko.

Pri posebnih volitvah, ki so se vršile 21. decembra, so imeli volilci mesta Clevelanda odloči-

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

ELY, MINNESOTA

GLAVNI ODBOR:

a) Izvrševalni odtsek:
Predsednik: PAUL BARTEL, 225 N. Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Prvi podpredsednik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
Drugi podpredsednik: PAUL J. OBLOCK, Box 105, Unity, Pa.
Tretji podpredsednik: FRANK OKOEN, 4759 Pearl St., Denver, Colo.

Četrti podpredsednik: JOHN P. LUNKA, 1266 E. 173rd St., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANTON ZBASNIK, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: FRANK TOMSICH, JR., Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Ely, Minn.
Vrhovni zdravnik: DR. F. J. ARON, 618 Chestnut St., Pittsburgh, Penna.
Urednik-upravnik glasila: ANTON J. TERBOVEC, 6233 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

b) Nadzorni odtsek:

Predsednik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, Ohio.
1. nadzornik: JANKO N. ROGELJ, 6208 Schade Ave., Cleveland, Ohio.
2. nadzornik: FRANK E. VRANICAR, 1312 N. Center St., Joliet, Illinois.
3. nadzornik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.
4. nadzornik: ANDREW MILAVEC, Box 31, Meadow Lands, Pa.

GLAVNI POROTNI ODBOR:

Predsednik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.
1. porotnik: JOHN SHUTTE, 4751 Baldwin Ct., Denver, Colo.
2. porotnik: FRANK MIKEC, Box 46, Strabane, Pa.
3. porotnica: ROSE SVETICH, Ely, Minn.
4. porotnik: VALENTIN GREHEK, 264 Union Ave., Brooklyn, N. Y.

Jednotno uradno glasila.

NOVA DOBA, 6233 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Vse stvari, tiskajoče se uradnih zadev, naj se pošiljajo na glavnega tajnika, posebno pošiljate pa na glavnega blagajnika. Vse pritožbe in pritožbe naj se navdajo na predsednika porotnega odbora. Prosnje za sprejem novih članov, prošnje za stavljanje v redovništvo in bolniške sprejeme naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Vse stvari, tiskajoče se uradnih zadev, naj se pošiljajo na glavnega tajnika, posebno pošiljate pa na glavnega blagajnika. Vse pritožbe in pritožbe naj se navdajo na predsednika porotnega odbora. Prosnje za sprejem novih članov, prošnje za stavljanje v redovništvo in bolniške sprejeme naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Vse stvari, tiskajoče se uradnih zadev, naj se pošiljajo na glavnega tajnika, posebno pošiljate pa na glavnega blagajnika. Vse pritožbe in pritožbe naj se navdajo na predsednika porotnega odbora. Prosnje za sprejem novih članov, prošnje za stavljanje v redovništvo in bolniške sprejeme naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

NAGRADE V GOTOVINI

ZA NOVOPRIDOBLEJNE ČLANE ODRASLEGA IN MLA DINSKEGA ODDDELKA DAJE J.S.K. JEDNOTA NAGRADE I GOTOVINI.

Za novopridobljene člane odraslega oddelka so predlagatelj delezni sledečih nagrad:

za člana, ki se zavaruje za \$ 250.00 smrtnine, \$1.25 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$ 500.00 smrtnine, \$2.00 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$1,000.00 smrtnine, \$4.00 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$1,500.00 smrtnine, \$5.00 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$2,000.00 smrtnine, \$6.00 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$3,000.00 smrtnine, \$8.00 nagrade.

Za novopridobljene člane mladinskega oddelka pa so predlagatelj delezni sledečih nagrad:

za člana starega načrta "JA" — \$0.50;
za člana načrta "JB" — \$2.00;
za člana novega načrta "JC", s \$500.00 zavarovalnine — \$2.00;
za člana novega načrta "JC" s \$1,000.00 zavarovalnine — \$3.00.

Vse te nagrade so izplačljive šele potem, ko so bili za nove člane plačani trije mesečni asesmenti.

i, da-li naj se izdajo bondi v nesku treh milijonov dolarjev, ki naj bi se porabili za izboljšanje in povečanje mestne elektrarne. Ti bondi bi se odplačevali iz dohodkov elektrarne in ne bi bili davkoplačevalci zaradi tega nič obremenjeni. Poleg tega je zvezna vlada obljubila prispevati dva in pol milijona dolarjev v to svrhu.

Privatna elektrarna je proti izdaji teh bondov za povečanje mestne elektrarne vodila silen boj, ne sicer direktno, ampak skrita za neko skupino davkoplačevalcev. Na radio, potom cirkularjev, pisem, plakatov in potom plačanih agentov je razvila kampanjo, kot je menda Cleveland še ne pominj. V tej kampanji je bilo polno neresnic in zavijan, pa tudi strašenja; celo komunizem je bil porabljan za strašilo.

Izid volitev je pokazal, da vseh ljudi ni mogoče blufati vse čase in da znajo volilci Clevelanda misliti s svojimi možgani. Bondi za povečanje mestne elektrarne so bili odobreni z veliko, skoro tritretinsko večino. Izid volitev je tudi dokazal, da je prebivalstvo po veliki večini za ljudsko lastovanje in upravljanje važnih javnih naprav.

100,379 Madžarov, 4,157 Poljakov in 12,630 Židov.

Na ozemlju je Češko-Slovaška izgubila 51,596 kvadratnih kilometrov, ostalo pa jih je 98,912 kvadratnih kilometrov.

HUDA ZIMA V EVROPI

Po skoro vsej Evropi je zavlada nenavadno huda zima, ki je zahtevala stotine človeških žrtev. Mraz je segel celo do Benetk v Italiji. Po nekaterih krajih so snežni zameti ustavili skoro ves promet.

VOJNA V ŠPANJI

S francosko - španske meje poročajo, da je rebelni general Franko odkril zaroto v svojih lastnih četah in da je bilo nad 800 častnikov in vojakov aretiranih. Istotako se poroča o bojih med italijanskimi "prostovoljci" in med španskim rebelnim vojaštvom. Lojalisti tem poročilom ne zaupajo dosti, češ, da so bila najbrž razširjena z namenom, da bi lojalisti postali manj čuječi. Poroča se tudi, da so rebeli pričeli z veliko ofenzivo na katarski fronti.

ZBLIZANJE MED POLJSKO IN RUSIJO

Nacijska agitacija v Ukrajini, ki je v glavnem razdeljena med Rusijo in Poljsko, je slednje deželi znatno zbližala. Poroča se o tesnejših političnih stikih in povečanju trgovine med obema državama. Nemčija, kot znano, se ogreva za "samostojno" Ukrajino, ki naj bi postala važna država Nemčije. Rusija in Poljska se seveda temu protivita. V Rusiji je okrog 35 milijonov Ukrajincev, v Poljski pa okrog 5 milijonov; okrog enega milijona jih je v Češko-Slovaški. Rumuniji in na Madžarskem.

PREBIVALSTVO ČESKO-SLOVASKO

"Mir za naš čas" je oropal češkoslovaško republiko za tretjino prejšnjega prebivalstva ali 4,922,440 oseb. Po narodnosti je izgubila 2,853,858 Nemcev, 591,544 Madžarov, 77,580 Poljakov, 60,332 Židov, 36,889 Ukrajincev in 1,161,16 Čehov in Slovakov.

V republiki je ostalo 8,527,154 Čehov in Slovakov, 512,289 Ukrajincev, 337,830 Nemcev,

New Era

ENGLISH SECTION OF

Nova Doba

Official Organ of the South Slavonic Catholic Union.

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Current Thought

A Good Example

A large number of our SSCU lodges responded this year with appropriate 40th anniversary programs as a fitting tribute to the parent organization, the charter members and the active members who plugged through years of adversity to make possible the great and grand South Slavonic Catholic Union.

The year 1938, marking forty years of tenacious efforts rounding in a progressive fraternal unit, was an eventful one from the members' point of view. In many communities containing SSCU units, supreme officers spoke at banquets, dances, picnics and assemblies, and impressed upon the various audiences the excellent work maintained by the members, and the future goal of the SSCU.

The large response to the 40th anniversary programs augurs well for the SSCU, for it indicates that our members are deeply and sincerely interested in their Organization, that there is a sense of admiration for the national unit. It speaks well because it shows conclusively that our membership is far from being classified as a dormant, do-nothing group. It belies the assumption that our members are gradually losing the fraternal spirit of the SSCU, that they do not show proper respect for their own institution.

Yes, the year 1938 is an auspicious one for the SSCU and its membership. The 40th anniversary not only has aroused the spirit of loyalty in many senior members, but what is equally important, it has opened the eyes of many English-speaking members and incited in them a sense of admiration for their fraternal.

The year 1938 has been a good example for the junior element in our Union. It has proved to the younger set that the fraternal spirit is just as alive today as it was ten, twenty, thirty and forty years ago. The various anniversary programs have imbued in the hearts of many English-speaking members a profound feeling for the national institution, the SSCU, and to a certain degree, it has provided a background of tradition.

Our members, particularly the juniors, including the English-speaking, more or less are familiar with the modern form of insurance offered by the SSCU. They know that the three types of death benefit certificates carry certain cash and loan provisions. Also, that the sick, accident and disability benefits are very desirable considering the low rates of assessments.

But all this can be secured from any insurance company, with premiums assessed perhaps higher than those required by the SSCU. What they wanted to be shown was the spirit of the Organization itself, outside of the English-speaking element. They wanted to see for themselves of what "stuff" the senior members were made of. And the fortieth anniversary programs supplied in many instances the spark of enthusiasm that started many members to celebrate the Organization's birthday with gusto and energy characteristic of our senior members.

And like the young hopeful who imitates his parents, so will the younger members imitate the seniors in years to come when another SSCU anniversary will be observed on a national scale. For they will say to themselves: We cannot let this occasion go to seed. Our predecessors celebrated it in true fraternal style. We must do likewise.

"As A Secretary Sees It"

Blawnox, Pa. — Our is a fraternal organization. So are a number of others in the field. Whether a spade is a spade, we are inclined to know a member of the fraternal group by its inherent fraternal spirit. The spirit of brotherly love, fair play and decency must prevail, lest the organization lose its last ounce of fraternal respect and remain so in name only.

The SSCU, we can thankfully admit has not—nor will it in present outlook is any criterion—resort to poor sportsmanship in order that it might gain temporary victory. Such victory, as is very evident, is contaminated with that unwashable stigma of "they're a bunch of poor sports." Those who descend to this level once, are wont to try it again. Nevertheless, they and not the scoreboard loser, are the real losers in the score that registers in life—the fraternal spirit. As so ably reported in a college semi-monthly regarding this undesirable and conspicuous cloak

of poor faith: "... There is no honor in being a bad loser (nor in underhand attempts to gain a victory). Those who cannot swallow the bitterness of defeat like gentlemen have missed something which would make them better fitted to withstand the bitter actualities of life. They are akin to spoiled children who go into tantrums when something they want is denied them." ... With the bowling season on the horizon, and in some sections basketball, both active in the realm of the SSCU, we look forward to another successful season in the fraternal spirit of the game.

F. J. Progar

Taking No Chances

The firm had advertised for a stenographer. One of the partners was interviewing a very pretty girl who had applied for the position. The other partner came in, took a look at the girl, and called the other member of the firm aside and whispered:

"I'd hire her."

"I have."

"Can she take dictation?"

"We'll find that out later. I didn't want any obstacles to crop up."

And More News From Philadelphia

Philadelphia, Pa. — Sunday night and just got back from seeing "Stablemate." Great picture. I enjoyed it very much. I would have liked it more if they had run it forward, but such was not the case. This didn't make the outcome of the great race any different because Mickey won going in either direction. That was the fastest I ever saw a horse run backwards in my life.

Have enjoyed pleasant weather for the last two weeks. Nice and dry. The only drawback is the oil refineries in this kind of weather; air becomes laden with oil fumes. Very annoying, but we finally conceived a way to save money. My friend drove around all day without using any gasoline. The fumes from the air were sufficient to provide the engine with gasoline. In fact, when we got near the refineries, I glanced out the rear window and saw plenty of gasoline flowing out of the tank. The car couldn't use all the fumes, so it began condensing and vaporizing gasoline from the air and stored it in the tank. Within a few minutes, the tank was overflowing. Within a few more minutes we were arrested for endangering the lives and property in Philadelphia. We had become a fire hazard. The judge let us off because we promised him to remove the tank. We can only drive within the city limits now because there is a city ordinance prohibiting the exit of these fumes from the city.

I'm in a very good humor tonight and my room-mate is simply elated. Why? Well, why shouldn't we be. Today we saw three pretty girls, all in one group. For Philadelphia, this sure is news. This city is known as the City of Brotherly Love, but to us it is the haven for homely women. Haven, not heaven. It is an occasion when one sees a pretty face. When two women meet on the street, they turn their heads. No, they do not snub one another; they just can't stand the sight of each other and this is speaking literally. They wear masks here instead of veils.

One night, as I was walking along Broad St. a strange apparition approached me. I thought it was a holdup, so I started to run, but in my confusion I ran straight into this person. I knocked off the face piece, but it turned out to be a leather veil. Did the girl scream? No! she neighed. Talk about a horse-face! I wished it was a holdup. I've had nightmares ever since. No, I didn't marry her, but I sure had some bad dreams. I hope all SSCU members have pleasant ones.

Martin Regina

She's Been Listening

"How many seasons are there?" asked the teacher of the contractor's daughter.

"Just two," answered Rachel.

"What are they?" inquired the puzzled instructor.

"Slack and busy," replied Rachel.

—Excavating Engineer

Chuzz — What was the result of the fight the Countess had with her husbands?

Bjones — I understand she retained her title.

BRIEFS

Ten candidates for delegates to the second national athletic conference already have entered the field, according to a report from the home office. They are as follows: John F. Kardell, lodge 180, section 10; Joseph Kovach, lodge 1, section 17; Cecilia Seme and George Keliop, lodge 132, section 11; F. J. Progar, William Stavor, Rudy Progar and Jos. J. Yohman, lodge 228, section 7; and Henry Adamich, lodge 66, section 14. F. J. Progar, secretary of lodge 228, writes: "We are pleased to announce that the Electrons will expend every effort to make the biggest SSCU campaign, now in the offing, the best possible success in this locality (Cheswick, Pa.)."

Four juveniles have entered their candidacy to the second national juvenile convention. From lodge 132, Frank Tanko, Joseph Seme and Frank Levar, and Albert Adamich of lodge 66, have designated their intention to become delegates.

Ohio Federation of SSCU lodges will hold a meeting on Sunday, January 1, in the Slovene National Home on St. Clair Ave. Meeting is scheduled to begin at 10 a. m. Committee in charge of arranging the annual SSCU tenpin tournament will meet one hour earlier.

Tri-State Federation of SSCU lodges, including Illinois, Wisconsin and Indiana, will meet on Sunday, Jan. 8, in Joliet, Ill. A program of entertainment is scheduled to follow the order of business.

Western Pennsylvania Federation of SSCU lodges will meet on Sunday, Jan. 22, in Center, Pa.

Lodge 233, SSCU of Ludlow, Colo. will hold a dance on January 1.

On Dec. 31, lodge 16, SSCU of Johnstown, Pa. will celebrate the SSCU's fortieth anniversary in its own lodge hall in Morrellville. An added attraction will be the distribution of gifts to children present.

Lodge 109, SSCU of Keewatin, Minn., will hold a dance on Dec. 31.

In Struthers, O. Cardinals lodge, No. 229, SSCU will hold a dance on January 14 in the Croatian hall on Lowellville Rd. Music will be furnished by Joe Umeck and his Rhythm Kings.

Juvenile members of lodge 149, SSCU of Strabane, Pa. will present a play on Sunday, Jan. 8. A dance will follow the play. The children also will be treated to a Santa Claus party. All this entertainment will follow the lodge's regular monthly meeting scheduled for the same day.

On Saturday, Jan. 21, all SSCU lodges of Chicago, who are members of the federation, will sponsor a united pre-lenten dance.

Jugoslavs living in the vicinity of New York City are invited to attend the Modern Language Association of America sessions to take place on Thursday, Dec. 29, between 9 to 12 a. m. in Room 301, Hamilton Hall, Columbia University in the

Lodge 144

Detroit, Mich. — Members of lodge "Triglav," No. 144, SSCU are hereby notified that for the year 1939 the following board was elected: Frank Hostnik, pres.; John Klobucar, vice-pres.; Mike Bahor, sec'y; John Judnich, treas.; John Ozanich, rec. sec'y; John Gosenca, John Klobucar and John Zunich, trustee. Dr. McKinnon was elected lodge examiner.

Assessments will be collected at the meetings and at my home between the 25th and the end of the month. Members, who pay their assessments by mail, should use money orders. Union's calendars for 1939 may be obtained either at the meeting or at my home.

I wish a happy new year to all supreme officers, and in fact to the entire membership of the SSCU.

Mike Bahor, Sec'y

The Leaning Squad

The foreman of one of the WPA projects found that due to breakage and wear and tear he had run short of shovels, so he wired to Mr. Hopkins in Washington, requesting that more shovels be sent to him.

The next day he received a reply, which read: "Have no more shovels. Tell the men to lean on each other."

—Record

"What are you wearing your glasses to bed for?"

"I want to get a better look at that gal I dreamed about last night."

—Bunny

Teacher: "Which hand is the Statue of Liberty holding over her head?"

Smart Kid: "The one with the torch."

Jack and Jill went up the hill To get a pail of water; Jack fell down and broke his crown —(I bet it wasn't water.)

—Purple Parrot

Gal: "I want a lipstick."

Clerk: "What size, please?"

Gal: "Two house parties and a dance at Yale."

—Wasp

city of New York. Two discussions will deal with Jugoslavia. Anthony Klancar, Cleveland writer and translator, will speak on Edward Bellamy and Jugoslav literature; and Dr. Arthur Coleman, Secretary of the Group, formerly advisor on foreign language problems to the United States, Commissioner of Immigration and Naturalization, Washington, will at the suggestion of Mr. Klancar, discuss James Gates Percival, early American poet, and the South Slavs. Dr. Coleman will show with the aid of original manuscript material from the Yale university library that Percival was able to read Serbian, Croatian and Slovene.

Staging a whirlwind finish that had the fans standing on their feet, the George Washington lodge, No. 180, SSCU basketball team nosed out the Spartans, SSPZ quintet, by a score of 22-20, in the game played on Wednesday, Dec. 21, in the Cleveland Interlodge League loop. The G. W.'s were trailing by a score of 16 to 6 in the third period, but came from behind to win.

My Trip Across

By Vida Kumse, No. 6, SSCU, Lorain, O.

How strange it is that in less than two weeks, friendships are formed that seem mighty hard to break. The trip had been lovely, the stewards pleasant, especially Georgie whom we called Georgie, Porgie and who had with his beautiful English accent memorized the whole little rime. We had lots of fun all the time. I will part from the Vulcania with many regrets and pleasant memories on this July 7th in Naples, Italy.

We passed the Isle of Capri in the Bay of Naples and saw Mt. Vesuvius, a column of white smoke trailing high into the heavens. The Mt. Vesuvius that I had heard so much about. There it really stood in all its glory.

Jack and I left the boat, customs were brief and we went to my hotel, Santa Lucia, and into a large room facing the waterfront. I set my bag down, and we went to see the town. Here on the main street were riding on bicycles, a whole troop of fascist boys. Probably just a "bicycle hike". From the other direction, followed a funeral procession of black carriages drawn by horses. I later found it was the funeral of our own passenger who died in first class. We had altogether three deaths on the Vulcania. The bodies of the other two were returned to America.

We tried to do some window shopping but I guess the Italians don't believe in it for the proprietors came outside with some wares and tried to convince us to buy or at least to step inside, all in Italian, mind you. Well it was amusing to listen to their salestalk anyway.

Naples-used to be considered a very filthy city, but Mussolini has done much to improve it, and clean it, especially the main streets. Jack was sailing on with the Vulcania to Trieste so we walked back to the boat. Inasmuch as my fare had been paid as far as Trieste also, I thought it would be nice to eat a last meal together but the Head

Steward evidently didn't. I came in and sat in my regular place, and the steward asked if I hadn't gotten off and I said yes, but thought I could have my meal anyway but he said no, very emphatically. So I offered to pay for it and after three stewards finally decided on the price I still had to eat alone. Why? I have no idea but there was Jack all alone at his table and I at the other end of the room, also alone. So goodbye to Jack and the Vulcania. Doc Robinson, personal physician of Joe Louis, and I watched with sadness and almost tears the good ship until she passed Mt. Vesuvius and was out of sight and with it only a few of our friends. The rest were scattered in Naples. So Doc and I walked away slowly until we were back in town. Walking along the streets, we saw before our eyes, a man killed. He was crossing the street when a Fiat (an Italian car) hit him and the brakes being good, missed us. In all my years, I had never seen a person killed. I had to go to Naples for that.

For my first night in Europe, I called Dee and we visited an open air restaurant and cafe on the waterfront and had some spaghetti and wine. Both were very good only that there was too much of both. You see the wine is so inexpensive that it is sold by the litres. The musicians played such familiar numbers as: Santa Lucia, O Solo Mio, Funiculi-Funicula, La Paloma, and La Donna Mobile. We heard these same numbers throughout Italy.

The waterfront is certainly a beautiful sight at night, with Mt. Vesuvius brightly illuminating the sky, at a distance.

Friday morning, I was up early because I was going on a sight-seeing trip. My tour included breakfast, so I sat down and ordered hot chocolate and ate the rolls with butter and marmalade (Italy makes delicious marmalade) that were already on the table. I waited for

(Continued on page 6)

RULES GOVERNING THE THIRD JUVENILE CONVENTION CAMPAIGN

All juvenile members from ages 12 and on, in Minnesota from ages 10 and on, are eligible as candidates for delegates to the third juvenile convention, which will be held in Ely, Minn., on August 4, 5 and 6. Juvenile members who shall be 18 before August 1, 1939 are not eligible.

Candidates for delegates must submit their entries as such to their lodge secretary between December 1, 1938 and January 31, 1939. The local secretary in turn will report their names to the home office.

The membership campaign shall be of six months' duration, between January 1 and June 30, 1939, and the two candidates from each section who shall enroll the most number of new members in the juvenile department, but not less than 20 each, shall be declared delegates. The SSCU is divided into 28 sections.

Each candidate who shall have 40 new juvenile members to his or her credit during the six-month interval automatically is elected delegate, regardless of the number of new enrollments credited to others in the same section.

Only new members enrolled in the juvenile department shall count as credits for candidates.

Juveniles may enroll new members not only into their own lodge, but in all other lodges included in their section.

After March 1, 1939 no juvenile candidate will be permitted to turn over new enrollments to his or her credit in favor of another candidate.

Juvenile delegates will be given free transportation to and from Ely, Minn.; allowed two dollars a day expenses while traveling, and given free room and meals during their stay in Ely.

Sport Flashbacks

By Stan Progar

Blawnox, Pa. — Listening in on the Henry Armstrong-Cereno Garcia fight of a few weeks ago, one cannot help but be very much impressed with the way Armstrong always keeps in tip-top shape. It's really surprising to some but to those that know the value of clean and right living, Armstrong's ways and means of keeping in shape for his grueling fights, is no mystery. How can he go completely out of his class and give and take for fifteen rounds and still come out on top is answered by his marvelous physical condition brought about by simply adhering to rigid training rules and always living the right and proper way. He has made it his business to keep in continued good shape and no one can deny him the fact that it paid him big dividends. Flash back to the night of the Ross-Armstrong fight. It was hailed as the most exciting and thrilling fight ever staged at New York's Madison square Garden. Rightfully so, because those of us that remember this fight will no doubt recall that both fighters answered the opening bell with both fists flying and both continued to throw leather until the final gong. There was no letup nowhere and the huge crowd simply went crazy. In this fight Armstrong gained the ever appropriate title of perpetual motion and lived by his new handle and gave the New York crowd another thrilling night when he leather-blasted Lew Ambers for fifteen consecutive rounds to win the lightweight championship of the world. Remember that night? A duplicate of the Ross-Armstrong fight. Fight-fight—don't stop. A precise formula that Henry takes along to every fight. And that was the exact message to Garcia that Henry delivered. With the speed of lightning and the precision of a trip-hammer, Henry again gave the fight fans of New York another hectic night as he successfully defended one of his three crowns. Some twelve thousand marveled at his continued bearing in and everlastingly pounding, pounding, pounding. He can't last, was off repeated, but he did. Simply because keeping in constant condition is strictly enforced at the Armstrong Camp.

Two business men were riding in the subway, sitting side by side, saying nothing but looking very worried. After many minutes one of them heaved a long and deep sigh. The other looked at him for a moment and said, "You're telling me!"

At the start of the past football season, Carnegie Tech's chances for a successful season were very slim, according to some of the more celebrated football experts. But Bill Kern and his squad felt that they would have something to say about this even though the experts figured it couldn't be much. They went to work and before long, the world was singing the praises of a fighting Tech team. Justly so, for this same Tartan gang held Notre Dame to a 7 to 0 score and then went on to smash the Pitt win streak of 22 games, after no one even dared to give them a chance to turn this trick. But the season didn't end with the win over Pitt. Tech continued to win and finished the season with only one defeat. To polish of a fine cleaning job, Tech was chosen to battle the unbeaten Texas Christians at the Sugar Bowl in New Orleans come this January second. Justly so, because Tech has proven itself capable of holding its own with the best in the country and if some of us are right, Tech will do more than hold its own as they meet the TCU's and the highly touted Dave Obrien.

As we compare the games to be played at the two leading bowls, the Sugar and the Rose, some of us can't help but wonder if the sweets of New Orleans will draw the football flies from

the Roses of Pasadena. Here in the East the belief that the Tech-TCU game will undoubtedly be a better contest than that of the Rose Bowl between the Trojans and the Blue Devils is quickly catching fire. They all say, what will happen when Obrien starts to flip passes into a territory guarded by Muha, Condit, Carnelly or Friedlander? Can the Texans corral the elusive Muha or the rip-runs of Condit and Carnelly? Just what will happen is unpredictable but the general belief is all in favor of sugar this year.

Earlier in the season, one of the Duke students was asked if he thought the Dukes would have a successful campaign this year. Absolutely, was his quick reply and then went on to give reasons for his so-called guaranteed season. "How about Pitt?" he was asked. "Ho, that's easy to answer. If we lose all the rest, we're bound to win the Pitt game. We're bound to win and that's all there is to it." Why? "Well, just take our kicker's name and you have it, that is if you spell Tipton backwards." Sure enough Tipton in the Corigan manner is—not Pitt.

The way Tipton kicked Pitt's chances of winning was indeed the highspot of the game, including the blocked kick that terminated in the winning touchdown. Once Tipton started booting the ball around, every thing of importance was forgotten but the attempts to halt the flying pigskin somewhere in the Dukes goal zone. But as we were to learn, this was proven as plausible but definitely not possible. Again the importance of a good kicker was emphasized. Something that every coach looks for but seldom finds in his Christmas sock. As it is, one must admit that at times a good kicker is better than a strong offense.

Teacher — "Johnny, what is a cannibal?"
Johnny — "I don't know."
Teacher — "Well, if you ate your father and mother what would you be?"
Johnny — "An orphan."

Teacher — "Johnny, what is a cannibal?"
Johnny — "I don't know."
Teacher — "Well, if you ate your father and mother what would you be?"
Johnny — "An orphan."

Not Pitt

Teacher — "Johnny, what is a cannibal?"
Johnny — "I don't know."
Teacher — "Well, if you ate your father and mother what would you be?"
Johnny — "An orphan."

Teacher — "Johnny, what is a cannibal?"
Johnny — "I don't know."
Teacher — "Well, if you ate your father and mother what would you be?"
Johnny — "An orphan."

Teacher — "Johnny, what is a cannibal?"
Johnny — "I don't know."
Teacher — "Well, if you ate your father and mother what would you be?"
Johnny — "An orphan."

Teacher — "Johnny, what is a cannibal?"
Johnny — "I don't know."
Teacher — "Well, if you ate your father and mother what would you be?"
Johnny — "An orphan."

Teacher — "Johnny, what is a cannibal?"
Johnny — "I don't know."
Teacher — "Well, if you ate your father and mother what would you be?"
Johnny — "An orphan."

Did You Know That...

By Anna Prosen, Lodge 173

One of the most amazing sights in the New World is the Citadel of La ferriere at cap Haitien in Haiti. It was built as a gigantic fortress by the famous Black King Henri Christophe—the only man ever to rise to kingship in any of the wealthy and proud nations of the Western hemisphere?

King Chephren, builder of the Second Pyramid of Giza, lived in 2650 B. C., yet new light on his life has just come to light. He was the Son of Cheops who built the Great Pyramid and the pyramid he built is almost as large as that of his father?

Berlin has nearly a thousand bridges. Actually there are 918 but not all these cross over waterways. Three hundred ninety-two actually span waterways of one kind or another?

In Mexico and Haiti candidates for the office of president must not only be native-born citizens themselves, but must also be sons of native-born fathers?

Sarajevo, where an Austrian archduke was assassinated in June, 1914, is said to be the westernmost of all oriental cities. Of her population of around 80,000 some 20,000 are Mohammedans?

Alexander the Great died at Babylon in 323 B. C. after a reign of about thirteen years. His body was embalmed and taken to Alexandria, which city had been founded by him and named in his honor?

Goefrey Chancer (1340-1400) was the son of a prosperous London Wine merchant. He fought in the Hundred Years' War, spent much of his time at the brilliant court of Edward III. Among his well known works were "Troilus and Creseyde," and "The Canterbury Tales"?

Until the seventh century B. C. the Egyptians had no money; the tax-collectors had to receive livestock, grain, wine, oil, metals, jewels?

Christopher Marlowe, next to Shakespeare the greatest dramatist of the Elizabethan period, was the son of a shoemaker who lived in Canterbury. As a youth he enjoyed studying the Latin classics. He was a fearless stormy rebel and delighted in writing "blood and thunder" tragedies, the most famous, "The Tragedy of Dr. Faustus"?

RULES GOVERNING THE SECOND ATHLETIC CONFERENCE CAMPAIGN

All adult members, between the ages of 16 and 35, are eligible to run as candidates for delegates to the second national athletic conference, which will be held in Ely, Minn., on August 4, 5 and 6. Candidates for delegates must submit their entries as such to their lodge secretary between December 1, 1938 and January 31, 1939. The local secretary in turn will report their names to the home office. The membership campaign, including the third juvenile convention and second athletic conference, will be of six months' duration, between January 1 and June 30, 1939, and the candidate from each section who shall write up the most insurance in the adult department, but not less than \$5,000.00, shall be declared delegate. The SSCU is divided into 28 sections. Each candidate who shall secure \$10,000.00 worth of new insurance to his credit during the six-month interval, automatically is elected delegate, regardless of the amount written up by his colleague in his section. Only new members in the adult department shall count as credits for candidates. Transferred members from the juvenile department into the senior group shall not count as new insurance for candidates; neither will increase in death benefits by members already enrolled in the SSCU. Candidates may enroll new members not only into their own lodge, but into any lodge included in their section. After March 1, 1939 transfer of written up insurance from one candidate to the credit of another candidate will not be permitted. Delegates will be given free transportation to and from Ely, Minn., and four dollars a day expenses during travel and stay in Ely. They will have to pay for their own room and meals in Ely.

Rambling Along

By Stan Progar

Blawnox, Pa. — It is a week after Christmas. Every muscle in our body screams out its appreciation for this glorious let-down we now experience. Aching feet and tired minds relax as the hurry-hurry scramble of the last few weeks is forgotten as we bathe in the peaceful, serene and cheery atmosphere of the days following. Heavens help me but it was worth it. We've made someone happy. We showed our faith in mankind by being thoughtful even if it does happen only once a year. We gave and gave cheerfully and experienced the supreme joy of knowing that someone cared enough to remember us on this day of all days—Christmas Day. Yes, our aches, pains and weariness of hustling has been more than just compensated. It is in the form of a pay-off that is far more lasting than any rest period or a bulging pay envelope. Yes, indeed, for haven't we just been granted the extreme pleasure of drinking the milk of human kindness?

The JSKJ Jrs.

Although most everything in the past few weeks has been done in a slap-dash manner, the building and the solidifying of the JSKJ Jrs. athletic club of Strabane is being conducted in a painstaking sort of a way. "Slowly but surely" is the motto of the boys and no one can very well blame them for this club is to be built to stay. It is not just a whim nor can it be classed as a passing fancy. It is to be a permanent feature in Strabane and before many years more, the JSKJ Jrs. club will be the strongest and the most active unit in and around the Canonsburg vicinity. For it's men like John Terchell, Henry Mikec, Frank Tomscik, Frank Rosman of the younger class

and Frank Mikec and Martin Zager of the older group that assures its stability. Many more can be classed in this group and just as soon as they become firmly active, this department will shout it to the SSCU world with the greatest of pleasure.

So far, the club has laid its foundation. It has become active along the bowling lines but just as soon as sufficient working funds can be mustered, the sky will be the limit insofar as sports are concerned. Indoor and outdoor sports are on the program for every member will have more than enough to keep his idle moments occupied. No one will be slighted. But first comes the important issue of enrolling new members. For it is the hope of the Bratska Sloga lodge of Strabane to have three representatives at the coming athletic conference in Ely, Minnesota, the land of wonders. At the last meeting, three candidates were chosen. Myself, Eddie Mikec and John Terchell. And from all present indications, one can feel safe in saying that all three will make the trip. Such is the spirit of the Bratska Sloga lodge.

A Cooperative Spirit

Should the JSKJ Jrs. club fail in all its attempts, one remarkable thing has already been accomplished. That is the wonderful cooperative working spirit between the young and the old. One always seeks the advice of the other before anything is done or contemplated. Such is as it should be. United, we gain in great strides but separately we can only expect short gains. The boys must be commended for adopting such a policy and for adhering to it. It will play a great part in the expanding of the Bratska Sloga lodge. Also the SSCU. It is in fact the work-

(Continued from page 5)

MY TRIP ACROSS

about 20 minutes for the rest of the breakfast which never came. Later I was told that that was a continental breakfast. So I had a continental breakfast from then on except in Jugoslavia and London. The trip took me past Mt. Vesuvius and into the city of Pompeii. This was a very warm day and after walking for a few hours through the ruins I realized how large a city Pompeii actually was—22,000 inhabitants to be exact. You could almost visualize the people in their flowing Tunics and togas in the Forum, in their chariots and in the opera house. You can imagine seeing the cattle drink in the troughs set in the center of the streets and also the weight the wagons carried that left such deep wheel marks on the roads. Well, truthfully, you just go back all these years and forget the present until you hear a friend you had seen on the boat, but now in another sight-seeing group yell Hi, Vida! to you and you are sure "Hi" is a modern word, as well as American and you awaken.

Many small lizards are seen among the ruins as well as ferns and wild flowers.

From Pompeii, I went to buy a few cameos which are made there from the lava of Mt. Vesuvius. I believe the guide said

ing principle of the SSCU which explains the vast strides experienced by the SSCU in the past forty years. That is why this department warns you to keep all eyes centered on the Bratska Sloga lodge in the future. It has started to grow. So watch for maturity.

A Thought

Be kind; be considerate; and find the road to true friendship: friends that are sincere and loyal always. So, be kind and considerate of your fellow men.

there were about 58 different colors. The lava is always boiling and pours out over the side of the mountain. I didn't see the very top or peak of the mountain, but in the words of Dr. Robinson, "Then up to Mt. Vesuvius by high tension electric-tram followed by a 45-minute climb in a funicular car up to the very summit and around the brim and down into the crater filled with molten lava two months old. Fissures in the lava formation still sending forth steam. Up to within 200 ft. of the roaring, belching furnace which now and then throws molten lava high into the air. Heavy sulphur deposits all around from the vapors give the surrounding area a yellow color. The lava looks like fiery red taffy and numerous hissing ovens spurt the molten mass all around.

"The air is slightly filled with the odor of sulphur with an occasional hot blast intermingling with the refreshing breezes blown from the Bay of Naples, a beautiful green-like mirror in the distance far below." I'm sorry I didn't have time also to make the trip to the summit. I saw Doc's movies of this and they were certainly grand.

Education Via Radio

Eastern Visitor: "Has the advent of the radio helped ranch life?"

Pinto Pete: "I'll say it has. Why, we learn a new cowboy song every night, and, say, we've found out that the dialect us fellers have used for years is all wrong."

First Negro: "What for dat doctah comin' outa you a house?"

Second Negro: "Ah dunno, but Ah think Ah's got an inkling."

—Mercury

urada gl. tajnika
om the Office of
upreme Secretary

(Nadaljevanje s 3. str.)

PRJEMKI IN IZDATKI MESECA OKTOBRA 1938.
OME AND DISBURSEMENTS DURING THE MONTH OF OCTOBER 1938

Table with columns: Prjemki (Income), Izdatki (Disbursements), and Skupaj (Total). Rows list various departments and their financial data for October 1938.

PRJEMKI IN IZDATKI MESECA OKTOBRA 1938.
OME AND DISBURSEMENTS DURING THE MONTH OF OCTOBER 1938

Table with columns: Prjemki (Income), Izdatki (Disbursements), and Skupaj (Total). Rows list various departments and their financial data for October 1938.

Table with columns: Dr. št.—Ime (No.—Name), Vota (Amount), and Oct. 5, 1938. Lists names and amounts for the month of October 1938.

Table with columns: Dr. št.—Ime (No.—Name), Vota (Amount), and Oct. 10, 1938. Lists names and amounts for the month of October 1938.

Table with columns: Dr. št.—Ime (No.—Name), Vota (Amount), and Oct. 15, 1938. Lists names and amounts for the month of October 1938.

Table with columns: Dr. št.—Ime (No.—Name), Vota (Amount), and Oct. 20, 1938. Lists names and amounts for the month of October 1938.

Table with columns: Dr. št.—Ime (No.—Name), Vota (Amount), and Oct. 25, 1938. Lists names and amounts for the month of October 1938.

Table with columns: Dr. št.—Ime (No.—Name), Vota (Amount), and Oct. 30, 1938. Lists names and amounts for the month of October 1938.

Dr. št. 25 k dr. št. 107: Louis D. Gouze 20226.
Od dr. št. 183 k dr. št. 154: Frank Tichard 34007.
Od dr. št. 184 k dr. št. 200: Anna Murgel 39977.
Od dr. št. 1 k dr. št. 225: John Russ 38964.

RADIOVOJ REHAR:

SEMISIRIS

ROMAN

In ko je Nadahrasa izvedel, da njegovo hrepenenje nikoli ne bo izpolnjeno, je šel pred kip svetega Ibsa, pogasil s svojimi solzami plamen na žrtveniku, izdrl zlato bodalo in si z njim prebodel ljubeče srce...

"Ubošček!" je vzkliknila sočutno Ofirija.
 "Žalostna, silno žalostna je ta pravljica," je vzdihnila Epsuta.
 "In iz krvi njegovega srca," je nadaljeval Asarhadan, "so vzrasle rdeče rože, ki so s svojim opojnim vonjem še dandanes priče njegovega nepoštenega hrepenja..."

"Kako je bilo ime nje?" je vprašala vznemirjeno Ofirija.
 "Ajirifo."
 "In njemu?"
 "Nadahrasa."

Zareče so se uprle njene oči v njegove, potem ji je kri zalila lica, vztrepetala je in povsila glavo.

"Ajirifo in Nadahrasa..." je zajecjajala. "Razumem..."
 "To je bilo davno, davno..." je premagovaje se dejal Asarhadan.

"Dejal si, faraon jutrnjih planjav," je rekla Epsuta, "da je tvoja pravljica nezanimiva, pa ni. Poglej Ofirijo, segla ji je v srce."

"Da..." je dahnila Ofirija, "samo izlet mi je pokvarila. Preveč je žalostna, in... ležnjiva..."

"Lažnjiva?" se je začudila Epsuta. "Zakaj?"

"Ajirifo ni bila brez srca, tudi ona je nosila v prsih sladko hrepenenje, in ko je umrl Nadahrasa, je umrla še ona."

"Si že poznala to pravljico?" se je začudila Epsuta.
 "Da, čeprav je še nikoli nisem slišala."

Tečaj je vztrepetal Asarhadan. Spoznal je, da ga je Ofirija razumela in uganila tudi igro imen. In še več, popravila mu je pravljico, povedala odkrito, da ga ljubi. Občutje bliženosti je napolnilo njegovo dušo. Najraje bi bil planil k hčeri velikega vladarja, objel jo, prižel k sebi in poljubil, toda tu sta bila Epsuta in Aftagad, bile so dvorjanke in sužnje, bili so galeoti.

"Ona me ljubi..." si je ponavljal, a si ni upal dvigniti pogleda do njenih oči.

"In sedaj ste nenadoma vsi utihli!" je vzkliknila nečevljno Epsuta. Pustimo pravljico! Večeri se, naglo izginja sonce z večernimi daljami in večeri se najlepši čas, čas tihih misli in opojnih sanj. Ne mislimo na duhove, ki jih ni, skočimo v sedanjost, ki je vsa mlada in topla, kakor smo mi! Princ Aftagad zakaj molčiš še ti? Iz silnih dalj so te prinesli sloni, s teboj je vonj neznan divjine, tako ves skrivnosten, kakor je svet, ki ga poznajo samo sanje mojih večerov. Govori! Razbij ta molk!"

"Kaj naj ti pripovedujem, nežni cvet belega lotosa?" je dejal princ. "Poglej te piramide faraonov semisirske, Goro prihoda ki žari v zadnjih sončnih žarkih in srce sveta pod njo! Poglej to leno reko, ki teče v neznan morje! To je svet, življenje. Moje večerne gore? Mesta? Moja domovina? Vse je daljno, tesno, tiho. In vendar jo ljubim, kakor orel ljubi svoje skale, v katerih so mu stari gnezdo zgradili. Ne vem pravljic o ljubezni; pri nas si pripovedujemo samo o bojih, o silnih činih silnih junakov."

"Saj je tako lepo molčati v mraku..." je dejala Ofirija. "Molčati in pogovarjati se s srcem, ki je polno čustev. Tak molk je kakor zbrana molitev, povzdigovanje najglobljeja, k Najvišjemu."

Galeoti so enakomerno premikali vesla. Galeja je brzela mimo obrežja vzdolž obzidja dvora Semisa Ofirisa ter se napolnila ustavila pri stopnišču iz rdečega granita. Dvorjanke in sužnje so hotele odnesti Ofirijo in Epsuto v nosilnicah na dvor, toda deklici sta želeli peš skozi park.

"Tako prijetno je zvečer v senci dreves," je dejala Ofirija. "Pojdimo peš! Ne, ve lahko greste hitreje in me počakate pri ribniku!" je naročila dvorjankam. Potem se je obrnila k Asarhadanu:

"Ti me spreliš... Nadahrasa..." mu je zašepetala, da Epsuta in Aftagad, ki sta šla spredaj, nista mogla razumeti njenih besed.

Asarhadan je šel molče ob njeni strani, prevzel do dna od zavesti, da je prvič v življenju sam, čisto sam z bitjem, ki ga ljubi z žarom prve in le enkratne ljubezni. Tudi Ofirija je molčala. Šla sta po z drobnim belim peskom posuti stezici, ki se je vila po logu visokih dreves in praprotnih palm, obraslih z liganjami in orhidejami, ki so širile v mrak dehteče, sladke vonj. Ofirija se je ozrla po Epsuti in Aftagadu; bila sta tako daleč spredaj, da ne bi mogla slišati njenih besed. Zato je prišla Asarhadan za roko in zašepetala:

"Zakaj si mi povedal ono pravljico? Lahko bi jo bili razumeli."

"Milost, velika!" je odvrnil faraon. "Povedal sem jo zato ker sem jo moral povedati. Kaznuj me! Nisem mogel drugače."

"In si vedel, da jo bom razumela?"

"Upal sem."

"Da bom uganila narobe obrnjena imena?"

"Da."

"Da jo bom popravila?"

"Ne."

"Vidiš, pravljici moj Nadahrasa, razumela sem jo in vedela tudi, da jo boš povedal, da mi jo boš nekoč razodel in... trepetala..."

"Zakaj?"

"Ker ne bi smela..."

"Česa?"

"...ljubiti te..."

Premegana je razširila roke in mu jih ovila okoli vratu. Potem se je vroče zasedla v njegova usta...

"Moja najdražja..." je zašepetala. "Naj mi prizanese veliki Râ! Tudi jaz sem mladenka, kakor so druge, četudi hči faraona Asarhadana. Samo ena sama je mladost, in kdo ve, kdaj ji bodo šteti dnevi..."

(Dalje prihodnjic.)

Janko N. Rogelj:

Proti kraljestvu Zlatoroga

J. N. Rogelj

Desetega junija zjutraj se ustavi pred mojo rojstno hišo na Primorskem pri Kranju — avtomobil. Iz njega stopijo Mr. in Mrs. Birtič, Miss Annie Eršte in akademski slikar Božidar Jakač.

Lepo junijsko jutro je bilo, polno sonca, polno svežega gorenjskega zraka. Oblaki so se ognili soncu tja do Karavank, da mu dajo prosto pot preko neba. V bujni in sočni travi je lesketala v tisočih kapljah pozna jutranja rosa. Bilo je krasno in poživljajoče junijsko jutro, katero mi ne gre iz spomina, jutro, katero vzljubi človeško hrepenenje po odsotnosti mnogih let.

Dogovorili smo se, da gremo proti kraljestvu Zlatoroga, proti Bledu, proti velikemu Triglavu. Rečeno, storjeno. Peljemo se mimo Kranja, skozi Naklo, Podbrezje, Radovljico in Lesce. Vožnja nam nudi slikovite pokrajine. Na desni strani se košati Stol in Begunjsčica, pred nami sedi Triglav s svojimi očaki, a na desni samuje Babji zob. Avtomobil hiti, že vidimo bleški grad, in v spominu odjekne pesem:

Otok bleški, kinč nebeški
 kranjske zemlje ti!

Govorica v avtomobilu utihne. Vsi gledamo in zremo, vsi občudujemo krasoto slovenskega biserja—Bled. Moja žena Rose in Miss Annie Eršte, obe rojeni v Ameriki, obe ljubiteljici petja, ki sta toliko slišali o Bledu in krasotah istega, obe sta kakor zamaknjeni v jezero, v otok in grad—v slovenski paradiz. Nič ne vprašujeta, da ne bi zamudili prve in najlepše vtise, ki jih nudijo pokrajina, o kateri pravi povpevca:

Tam, kjer beli so snežniki,
 holmci mali in veliki...

Po jezeru bliž Triglava,
 čolnič plava...

Ustavimo se na dvorišču Petranovega hotela. Kako hitro smo vsi pri jezeru. Opazujemo številne ribe in ribice, ki so priplovale k obrežju. Nekaj posebnega je to. Človek bi gledal in gledal, ne da bi se utrudil. Toda mi moramo naprej. Naročimo čoln in čolnarja, da nas privesla do otoka. Jezero je mirno, čoln plava tako lepo. Prijatelj Jakac je zaposlen s fotografičnim aparatom za premikajoče slike. Slika z aparatom Slovenske svobodomske podpore zveze, katerega sem imel v delni oskrbi v Sloveniji. Jakac je mojster v tem poslu; njegovo oko vidi le lepoto. Kar je lepega, kar bi zanimalo naše ljudi v Ameriki, vse mora posneti. da bodo ljudje v Ameriki videli prav isto lepoto, katero ljubi njegovo oko.

Včasih ga opozorim: "Še to, Jakac!" Kakor bi trenil, še posnema. Krasne slike morajo biti, kajti dan je bil lep, svetloba tako primerna. Kadar boste čitali, da bo SSPZ kazala premikajoče slike v vaši naselbini, gotovo ne pozabite, da jih greste pogledat.

Čolnar privesla do otoka. Izstopimo. Pravijo, da je 99 stonov do vrha otoka. Jih nisem štel, toda rekli bi, da jih je dosti. Ogledamo si otok, a prijatelj Jakac nam opisuje posameznosti tega otoka. Slikamo to in ono da odnesemo spomine v Ameriko. Končno se ustavimo pred prodajalno, da nakupimo spominke za prijatelje v Ameriki. Originalne predmete prodaja. Meni ugajajo mali kravji zvenci s sliko Bleda. In koliko drugih stvari in reči. Prodajalca je kar vesela, ker tako hitimo v nakupovanjem. Še nekaj. Tam vidim majhen cekarček. Ta pa mora z menoj v Ameriko. To bo za mojo malo prijateljico v

Ameriki. To ji bo pristojalo, ko se napravi v narodno nošo "Dečva," v roki pa bo držala mali cekarček. Moje sanje so se uresničile. Le poglejte jo na jednotnem koledarju, kako ji pristojna obleka, kako prav pride pisani cekarček, da dekelece ni praznih rok.

Čolnar nas prepelje na obrežje. Samo dvajset dinarjev nam je računal; prav poceni. Kosilo dobimo pri Petranu. Južinamo na obrežnem vrtu, kjer nas zabavajo preje omenjene ribe. Po kosilu se peljemo mimo kraljevega poletnega stanovanja Svobora. Prijatelj Jakac nam pripoveduje o tem kraljevskem bivališču, kjer je pred leti slikal kraljevo družino. Šofer Birtič mora večkrat ustaviti avtomobil, da Jakac izstopi in slika. Peljemo se na blejski grad. Pot ni tako izvrstna, toda avtomobil prilze pred grajska vrata, kjer izstopimo. Bil sem že večkrat na gradu, toda nikoli ni bilo tako lepo vreme in čist zrak. Razgled je bil čaroben. Pogled na jezero je čudežno lep; kako leskeče jezero z lahimi valčki, kako vabljivo se glasi petje čolnarja, kako krožijo okoli jezera holmci mali in veliki, kako čist je glas plavača, a grad stoji ob jezeru, kakor bi čuval krasoto tega naravnega zrcala. Kamor se ozre človeško oko, povsod toliko izbrane in nepopisne lepote pred vhodom v kraljestvo Zlatoroga. Kdor ni videl Bleda in njegove okolice, ta ne pozna Slovenije, ta ni videl—Slovenije.

Oskrbnik grada nam je razkazal zanimivosti istega. Seveda prijatelj Jakac pojasnjuje in opisuje. Koliko užitka ima človek od tega poseta. Grad je star preko tisoč let. Sedaj ga je kupila dravska banovina, ki ima v načrtu, da napravi tu svoj muzej.

Težko se ločimo. Kdaj bom zopet imel priliko, da bi stal na tem prostoru ter bi se oziral v gorenjsko skalnato stran, da bi gledal bleščeče vrhove ponosnega Triglava. Še nekaj pogledov, kakor pravi pesnik:

In še enkrat, gorenjska stran,
 in ti, o Bled, široko znan...

Srečno se pripeljemo pod grad. Tu se ustavimo pred stojnico, kjer domačinka prodaja vezenine in pletenine, ki ugajajo našim ženskam. Seveda, ne moremo naprej, dokler ne kupimo nekaj prtov in prticev.

Peljemo se proti Vintgarju. Jakac slika prizore, ki morajo biti nekaj posebnega: Otroci trgajo cvetlice, Jakčevo oko jih vjame; Ribičen nosi svojo ribenško robo. Jakac ga vjame z aparatom. Končno pridemo do prostora, kjer je potreba nadaljevati peš. Lep je vhod v Vintgar. Človek čuti skoro gorski zrak. Na obeh bregovih se pasejo krave, zvonjenje kravjih zvoncev odmeva od bregov. Voda šumi, šumenje postaja močnejše in glasnejše. Plačamo vstopnino, da nadaljujemo pot med dvema skalnima stenama. Tu se pričnajo vodopadi. Zrak postaja hladnejši, da se čuti hlad po vsem telesu. Ob gotovih slapovih se voda razbija in peni, da človek diha kar vodeni zrak. Treba je pospešiti korak, da bi hlad ne postal nadležen. Tu in tam tudi dosega na pot sončni žarki. Tu se človek malo ustavi ker tako prijetno grejejo in preganjajo vodeni hlad.

Jakac išče in slika. Včasih iščeva primeren prostor, od koder bi bila boljša slika. Njemu ni vse všeč. Mene boljijo noge od neprivajene hoje, toda Jakac skače in pleza kot divja kosa. Vse mu prav pride: Slika na mostovih, pod mostovi in na nevarnih prehodih, stopnicah in začasnih lestvah. Zaveda se, da slika za svoje rojake v Ameriki, med katerimi je bil dve leti. On jih pozna, on ve, kaj bi njim ugajalo. In pri zadnjem in največjem vodopadu je potekel tudi barveni film. Škoda. Da bi imela še več filma, bi slikala še več.

Vrnili smo se zopet do prostora, kjer nas je čakal avtomobil. Lačni in žejni smo bili. Kako izdela ta hoja človeka, ki ni vajen

hoditi. In ameriški čevlji, ki zna- jo hoditi samo po cestah in pločnikih. Po več letih sem dobil kur- je oko, s katerim sva se ločila še le v Ameriki.

Proti večeru smo se vrnili domov. Toliko smo videli v enem dnevu, toliko smo slišali od prijatelja Jakca, hiteli z avtomobilom iz kraja v kraj, da sem se zvečer kar čudil, kako je mogoče to doživeti v enem samem dnevu. Seveda, za to je odgovoren avtomobil, ki pospeši potovanje ter napravlja iz treh ali štirih dni samo en dan ali še manj. In če človek hodi z odprtimi očmi, z dobrim spominom in z dobrim prijateljem, ki opominja, kaže, opisuje in pripoveduje, potem mora nekaj ostati v spominu. To sem zapisal zato, ker se nekateri čudijo, zakaj sem jaz po njihovem mnenju videl več v Sloveniji v treh tednih, kot so oni—napri- mer v dveh ali treh mesecih.

In da bi mi bila dana še enkrat prilika, da bi hodil v sosed- ščini Zlatorogovega kraljestva, ne en dan ali dva, ampak par tednov. To bi bili užitek, radost in počitek!

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

DVA SPLAVARJA RESIL

Na Savi pri Zagrebu sta dva slovenska splavarja padla v vodo. Plavalca sta za splavom in sta že omagovala. Opazil ju je član društva savskih čuvarjev Branko Buinac, ki se je ravno pripravljal, da se poroči z najmlajšo sestro Frana Gospodarića. Znanega kopalniškega oskrbnika. Branko ni dolgo pomišljal, skočil je v čoln, rešil oba splavarja in ju spravil na splav, potem pa je mirno odšel po nevesto in jo odvedel v cerkev.

PRIJAZNO DARILO

Neka profesorica v Mostarju je prejela po pošti zavoj, v katerem je bila živa kača. Profesorica je seveda s strašnim krikom zavrgla zavoj. Ko so kačo ubili, so ugotovili, da ne bi mogla škodovati, ker je bil odstranjen zob s trupom. V zavoju je bilo priloženo pismo: "Ta kača ni ma več strupa, toda vaše duše ne more nikdo očistiti. Vi ste me onesrečili..." Pismo ni bilo podpisano, a profesorica bo najbrž uganila, kateri razočarani dijak se je spomnil s takim darilom.

VSİ ENAKI

Blizu vasi Binješeva, na cesti iz Sarajeva v Mostar, se je primerila huda nesreča. Šofer Mehmed Alender iz Ljubuškega je kupil v Sarajevu avtomobil znamke Chevrolet. Povabil je s seboj šest prijateljev. V Sarajevu so se nakresali vina, nato pa zdrijali proti Ljubuškemu. Blizu Binješeva je Alender izgubil oblast nad volanom in avtomobil je v silni brzini treščil ob brzozavni drog in ga prelomil. Nato se je avtomobil nekajkrat prevrnil. En sam potnik je ostal nepoškodovan in je poklical vaščane, ki so izvlekli ranjence izpod ruševin avtomobila. Nato pa so tudi ustavili vlak, da so se ranjenci lahko odpeljali v bolnišnico. Šofer Alender je še najmanj ranjen. Ko so ga orožniki začeli zasliševati, je bil tako pijan, da ni mogel povedati svojega imena.

NAVIHAN TAT

Šel je v zapor, da bi zabrisal sled. V stanovanje posestnika Mihe Škrube v Topolščici je bil izvršen vlom, po katerem je posestnik oškodovan za okoli 8000 din. Poizvedbe so pokazale, da je izvršil vlom 27-letni pleskar- ski pomočnik Štefan Verle, ki je ukraden predmete po vlamu prodajal, nato pa šel osedet petmesečno zaporno kazen zaradi neke tatvine v Celje, da bi na ta način zabrisal za sboj sleherni sled.

ZARADI NJIVE

V vasi Grguru pri Prokuplju je kmet Milorad Radosavljevič

svojemu bratu žalgal hišo in ne- varno poškodoval njegove štiri otroke, od katerih je eden ran- nam podlegel, nato pa si je z britvijem prerezal vrat in kmalu izdihnil. Vse to vsled spora za neko malo njivo.

Iz urada gl. tajnika

Nadaljevanje s 7. str.

PREMEMBE V ČLANSTVU MESECA OKTOBRA 1938. CHANGES IN MEMBERSHIP DURING THE MONTH OF OCTOBER 1938.

Mladinski Oddelek—Juvenile Department

Dr. št. 66: Eugene Lilek 18479, Norman Lilek 18480, Robert Lilek 18481, William Lilek 18482.
 Dr. št. 82: Virginia F. Pappis 17614.
 Dr. št. 149: Margaret Stauduhar 13304.
 Dr. št. 175: Frank Klrn 5258.
 Dr. št. 180: Albert J. Schmitz 15523, Helen M. Schmitz 13558, Raymond W. Schmitz 13559.
 Dr. št. 182: Alice Maloney 15787, Edward Maloney 16162, Gertrude Maloney 15786, James Maloney, Jr. 15788, Agnes Wise 17017, Thomas Wise 16164, Catherine Burchill 18653, Raymond Gorney 18657, Stephen Gorney 18658.
 Dr. št. 190: Dorothy M. Stefanich 11520.
 Dr. št. 198: Margaret Ferenc 19062.
 Dr. št. 199: Georgia Hanoumis 19014, Pete Hanoumis 19015, Tommy Hanoumis 19013.
 Dr. št. 201: Janet A. Lazare 19369, Joan Lazare 19366.
 Dr. št. 204: Elizabeth Popovich 14140.

Preostali — Transferred

Od dr. št. 171 k dr. št. 55: Annucci Ross, Jr. 13753.
 Od dr. št. 18 k dr. št. 202: Harvey Faigel 13865.

Odstopili — Withdrew

Dr. št. 22: Helen M. Strubel 7644.
 Dr. št. 26: Anna Zunic 13183, Elizabeth Zunic 13181, Nicholas Zunic 13182, Theresa Zunic 13180.

Umrl — Died

Dr. št. 166: John Sirca 13920.

ANTON ZBASNIK,
 glavni tajnik—Supreme Secretary.

Iz urada gl. tajnika

Posojila na članske certifikate meseca novembra 1938

Loans on Membership Certificates for November 1938

Dr. št. Lodge No.	Cert. št. Cert. No.	Vsota Amount
1	33693	\$ 193.16
6	34462	156.29
15	34135	148.54
25	36805	222.11
26	36553	344.72
29	41100	41.64
29	34163	95.93
37	35764	143.30
37	33761	372.33

NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI JE ENAKOPRAVNOST

Naročnina za celo leto izven Clevelanda je 4.50
 Društvom in posameznikom se priporočamo za tiskovine.
 Unijsko delo—zmerne cene
 6231 ST. CLAIR AVE. Cleveland, Ohio

Nova

VELIKA KUHARICA

Po dolgoletnih izkušnjah in preizkušnjah je Felicita Kalinšek svojo veliko Kuharico vnovič spopolnila in predelala. Ta izdaja je sedaj osma, kar pomeni za slovenske razmere več kakor še tako gostobesedna reklama.

Na več kakor 700 straneh je strnila odlična in priznana avtorica vsa stara in najnovejša dognanja kuhinjske umetnosti. Snov je oddelana nad vse pregledno, izbira receptov je izbrana. TO JE NAJPOPOLNEJŠE DELO KI GA IMAMO NA TEM PODROČJU! Oprema knjige je razkošna. Nešteto je slik v besedilu, 34 pa je novih barvanih tabel, ki jih je narišal Dragotin Humek...

Vsaka gospodinja, ki se zaveda svoje odgovornosti za zdravo in pravilno prehrano družine, si mora to knjigo omisliti. Vsaka gospodinja se mora namreč pricuti umetnosti, kako bo svojim domačim nudila zdravo hrano v potrebni izbiri in menjavi. Vsaka gospodinja bo hotela tudi svoje goste iznenaditi s posebno izbranimi jedmi. Za vse to ji bo najboljša vodnica in učiteljica ta SLOVENSKA KUHARICA

Četudi je osmi natisk knjige v vseh pogledih ne samo vsebinsko, ampak tudi tehnično popolnejši od vseh dosedanjih izdaj, je cena knjige sedaj znižana. \$5. (Poštno plačamo mi.)

Naročite pri Velja samo

KNJIGARNE: SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
 216 West 18th Street New York, N. Y.

GOSPODINJE IN DEKLETA, TO JE KNJIGA ZA VAS!

42	3380	272.01
47	33542	239.11
50	33800	81.24
53	37524	144.77
53	37523	35.31
61	33921	137.26
61	35507	54.07
70	37754	152.28
82	33389	273.44
86	38405	70.25
108	34329	70.25
111	41106	34.48
116	35053	10.29
125	41032	13.65
137	41037	121.56
140	33991	238.03
141	38363	18.84
167	36173	335.63
200	34913	

Skupaj-Total \$4,124.88

ANTON ZBASNIK,
 glavni tajnik—Supreme Secretary

Važno za vsakoga

KADAR pošiljate denar v stari kraj! KADAR želite koga iz starega kraja! KARTF prodajamo za vse boljše pamliko po najnižji ceni in seveda tudi za vse izlete.

Potniki so z našim poročenjem vedno zadovoljni!

Denarne pošiljke izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
100 Din.	\$ 2.50	100 Lir	\$ 3.30
200 Din.	4.85	200 Lir	29.00
300 Din.	7.20	300 Lir	57.00
500 Din.	11.60	500 Lir	125.00
1000 Din.	22.50	1000 Lir	250.00
2000 Din.	44.50	2000 Lir	500.00

Ker se cene sedaj hitro menjajo, so naše denarne pošiljke izredno točne in zanesljive. Pošiljamo tudi denar brzozavno in izredno hitro. Izplačila v dolarjih. V vašem lastnem interesu je, da plačate nam predno se drugje poslužite, za cene in pojanila!